

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 398

Ediția în limba română

Legislație

Anul 64

11 noiembrie 2021

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1947 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 privind definirea teritoriului geografic al statelor membre în sensul Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) și de abrogare a Deciziei 91/450/CEE, Euratom a Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 109/2005 al Comisiei ⁽¹⁾ 1
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1948 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 privind tratamentul aplicat rambursărilor de TVA persoanelor neimpozabile și persoanelor impozabile pentru activitățile lor scutite, în sensul Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) și de abrogare a Deciziei 1999/622/CE, Euratom al Comisiei și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 116/2005 al Comisiei ⁽¹⁾ 4
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1949 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 privind principiile de estimare a serviciilor locative în sensul Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) și de abrogare a Deciziei 95/309/CE, Euratom a Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 1722/2005 al Comisiei ⁽¹⁾ 6
- ★ Regulamentul delegat (UE) 2021/1950 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile pentru contractele de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽¹⁾ 19
- ★ Regulamentul delegat (UE) 2021/1951 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile pentru concesiuni ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul delegat (UE) 2021/1952 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile de aplicare pentru contractele de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii și pentru concursurile de proiecte ⁽¹⁾	23
★ Regulamentul delegat (UE) 2021/1953 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile de aplicare pentru contractele de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii și pentru concursurile de proiecte ⁽¹⁾	25

DECIZII

★ Decizia (UE) 2021/1954 a Consiliului din 9 noiembrie 2021 de numire a unui membru, propus de Regatul Belgiei, în Comitetul Economic și Social European	27
★ Decizia (UE) 2021/1955 a Consiliului din 9 noiembrie 2021 de numire a unui membru, propus de Republica Austria, în Comitetul Regiunilor	28

Rectificări

★ Rectificare la Regulamentul (UE) 2019/2144 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele pentru omologarea de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule, în ceea ce privește siguranța generală a acestora și protecția ocupanților vehiculului și a utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, de modificare a Regulamentului (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 78/2009, (CE) nr. 79/2009 și (CE) nr. 661/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 631/2009, (UE) nr. 406/2010, (UE) nr. 672/2010, (UE) nr. 1003/2010, (UE) nr. 1005/2010, (UE) nr. 1008/2010, (UE) nr. 1009/2010, (UE) nr. 19/2011, (UE) nr. 109/2011, (UE) nr. 458/2011, (UE) nr. 65/2012, (UE) nr. 130/2012, (UE) nr. 347/2012, (UE) nr. 351/2012, (UE) nr. 1230/2012 și (UE) 2015/166 ale Comisiei (JO L 325, 16.12.2019)	29
★ Rectificare la Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019)	40
★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/955 al Comisiei din 27 mai 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește formularele, modelele, procedurile și modalitățile tehnice necesare pentru publicările și notificările normelor aplicabile comercializării și ale taxelor și comisioanelor, de precizare a informațiilor de comunicat pentru crearea și întreținerea bazei de date centralizate privind comercializarea transfrontalieră a FIA și a OPCVM, precum și de precizare a formularelor, modelelor și procedurilor pentru comunicarea acestor informații (JO L 211, 15.6.2021)	56
★ Rectificare la Regulamentul (UE) 2021/1372 al Comisiei din 17 august 2021 de modificare a anexei IV la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește interdicția de a hrăni alte animale de fermă nerumegătoare decât cele de blană cu proteine de origine animală (JO L 295, 18.8.2021)	58

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1947 AL COMISIEI

din 10 noiembrie 2021

privind definirea teritoriului geografic al statelor membre în sensul Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) și de abrogare a Deciziei 91/450/CEE, Euratom a Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 109/2005 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței și de abrogare a Directivei 89/130/CEE, Euratom a Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului (Regulamentul VNB) ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Definirea teritoriului geografic este unul dintre aspectele definite în Regulamentul delegat (UE) 2020/2147 al Comisiei ⁽²⁾ în lista de aspecte menite să asigure fiabilitatea, exhaustivitatea și comparabilitatea datelor privind venitul național brut la prețurile pieței („VNB”) care trebuie abordate în cadrul fiecărui ciclu de verificare.
- (2) Pentru ca datele privind VNB să fie fiabile, exhaustive și comparabile, definirea teritoriului geografic al statelor membre trebuie să fie clarificată.
- (3) Agregatele VNB și componentele acestora trebuie să fie comparabile între statele membre și trebuie să respecte definițiile și normele contabile relevante ale Sistemului european de conturi 2010 („SEC 2010”) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ JO L 91, 29.3.2019, p. 19.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/2147 al Comisiei din 8 octombrie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului prin definirea listei de aspecte care trebuie abordate în cadrul fiecărui ciclu de verificare (JO L 428, 18.12.2020, p. 9).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

- (4) Prin urmare, Decizia 91/450/CEE, Euratom a Comisiei ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 109/2005 al Comisiei ⁽⁵⁾ trebuie abrogate.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului Sistemului Statistic European menționat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/516,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În sensul Regulamentului (UE) 2019/516, termenul „teritoriu economic” are sensul precizat în capitolul 2 punctele 2.05 și 2.06 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013, iar termenul „teritoriu geografic” utilizat în punctele respective se înțelege ca fiind teritoriile statelor membre enumerate în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Decizia 91/450/CEE, Euratom și Regulamentul (CE) nr. 109/2005 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁴⁾ Decizia 91/450/CEE, Euratom a Comisiei din 26 iulie 1991 de definire a teritoriului statelor membre în scopul aplicării articolului 1 din Directiva 89/130/CEE, Euratom a Consiliului privind armonizarea calculării produsului național brut la prețurile pieței (JO L 240, 29.8.1991, p. 36).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 109/2005 al Comisiei din 24 ianuarie 2005 privind definirea teritoriului economic al statelor membre în sensul Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (JO L 21, 25.1.2005, p. 3).

ANEXĂ

Teritoriul statelor membre:

- teritoriul Regatului Belgiei,
 - teritoriul Republicii Bulgaria,
 - teritoriul Republicii Cehe,
 - teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția Insulelor Feroe și a Groenlandei,
 - teritoriul Republicii Federale Germania,
 - teritoriul Republicii Estonia,
 - teritoriul Irlandei,
 - teritoriul Republicii Elene,
 - teritoriul Regatului Spaniei,
 - teritoriul Republicii Franceze, cu excepția teritoriilor de peste mări (DOM-TOM) asupra cărora aceasta își exercită suveranitatea, astfel cum sunt definite în anexa II din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - teritoriul Republicii Croația,
 - teritoriul Republicii Italiene,
 - teritoriul Republicii Cipru,
 - teritoriul Republicii Letonia,
 - teritoriul Republicii Lituania,
 - teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului,
 - teritoriul Ungariei,
 - teritoriul Republicii Malta,
 - teritoriul Regatului Țărilor de Jos, cu excepția teritoriilor de peste mări asupra cărora acesta își exercită suveranitatea, astfel cum sunt definite în anexa II din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - teritoriul Republicii Austria,
 - teritoriul Republicii Polone,
 - teritoriul Republicii Portugheze,
 - teritoriul României,
 - teritoriul Republicii Slovenia,
 - teritoriul Republicii Slovace,
 - teritoriul Republicii Finlanda,
 - teritoriul Regatului Suediei.
-

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1948 AL COMISIEI**din 10 noiembrie 2021**

privind tratamentul aplicat rambursărilor de TVA persoanelor neimpozabile și persoanelor impozabile pentru activitățile lor scutite, în sensul Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) și de abrogare a Deciziei 1999/622/CE, Euratom al Comisiei și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 116/2005 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței și de abrogare a Directivei 89/130/CEE, Euratom a Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului (Regulamentul VNB) ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3).

întrucât:

- (1) Tratatul aplicat rambursărilor de TVA este unul dintre aspectele definite în Regulamentul delegat (UE) 2020/2147 al Comisiei ⁽²⁾ în lista aspectelor care trebuie abordate în fiecare ciclu de verificare pentru a asigura fiabilitatea, exhaustivitatea și comparabilitatea datelor referitoare la venitul național brut la prețurile pieței („VNB”).
- (2) Pentru ca datele privind VNB să fie fiabile, exhaustive și comparabile, definiția tratamentului aplicat rambursărilor de TVA persoanelor neimpozabile și persoanelor impozabile pentru activitățile lor scutite trebuie să fie clarificată.
- (3) Agregatele VNB și componentele acestora trebuie să fie comparabile între statele membre și trebuie să respecte definițiile și normele contabile relevante din Sistemul european de conturi 2010 („SEC 2010”) ⁽³⁾.
- (4) Prin urmare, Decizia 1999/622/CE, Euratom a Comisiei ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 116/2005 al Comisiei ⁽⁵⁾ trebuie abrogate.
- (5) Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽⁶⁾ utilizează noțiunile de persoană impozabilă, de persoană neimpozabilă și de activități scutite, care trebuie, de asemenea, utilizate în sensul prezentului act.
- (6) SEC 2010 nu specifică în mod explicit tratamentul aplicat rambursărilor de TVA persoanelor neimpozabile și persoanelor impozabile pentru activitățile lor scutite.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetul Sistemului Statistic European menționat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/516,

⁽¹⁾ JO L 91, 29.3.2019, p. 19.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/2147 al Comisiei din 8 octombrie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului prin definirea listei de aspecte care trebuie abordate în cadrul fiecărui ciclu de verificare (JO L 428, 18.12.2020, p. 9).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 1999/622/CE, Euratom a Comisiei din 8 septembrie 1999 privind tratarea rambursărilor de TVA unităților neplătitoare de TVA și unităților plătitoare pentru activitățile scutite, în vederea aplicării Directivei 89/130/CEE, Euratom a Consiliului privind armonizarea calculării produsului național brut la prețurile pieței (JO L 245, 17.9.1999, p. 51).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 116/2005 al Comisiei din 26 ianuarie 2005 privind tratamentul aplicat restituirilor de TVA persoanelor neplătitoare de TVA și persoanelor plătitoare de TVA pentru activitățile lor exonerate, în sensul Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (JO L 24, 27.1.2005, p. 6).

⁽⁶⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Pentru stabilirea agregatelor conturilor naționale în sensul Regulamentului (UE) 2019/516, rambursările de TVA aplicate achizițiilor, către persoanele neimpozabile sau persoanele impozabile pentru activitățile lor scutite, vor fi înregistrate în SEC 2010, fie ca alte transferuri curente (D.7), fie transferuri de capital (D.9), și nu sunt înregistrate ca și TVA deductibilă.

(2) În sensul alineatului (1), termenul „persoană impozabilă” are sensul de la articolele 9-13 din Directiva 2006/112/CE, iar „activități scutite” înseamnă activitățile enumerate la articolele 132-137 din directiva respectivă.

Articolul 2

Directiva 1999/622/CE, Euratom și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 116/2005 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1949 AL COMISIEI**din 10 noiembrie 2021**

privind principiile de estimare a serviciilor locative în sensul Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB) și de abrogare a Deciziei 95/309/CE, Euratom a Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 1722/2005 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței și de abrogare a Directivei 89/130/CEE, Euratom a Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului (Regulamentul VNB) ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3).

întrucât:

- (1) Principiile de estimare a serviciilor locative reprezintă unul dintre aspectele definite în Regulamentul delegat (UE) 2020/2147 al Comisiei ⁽²⁾ în lista de aspecte menite să asigure fiabilitatea, exhaustivitatea și comparabilitatea datelor privind venitul național brut la prețurile pieței („VNB”) care trebuie abordate în cadrul fiecărui ciclu de verificare.
- (2) Pentru ca datele privind VNB să fie fiabile, exhaustive și comparabile, principiile de estimare a serviciilor locative trebuie să fie clarificate.
- (3) Agregatele VNB și componentele acestora trebuie să fie comparabile între statele membre și trebuie să respecte definițiile și normele contabile relevante ale Sistemului european de conturi 2010 („SEC 2010”) ⁽³⁾.
- (4) Prin urmare, Decizia 95/309/CE, Euratom a Comisiei ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1722/2005 al Comisiei ⁽⁵⁾ trebuie abrogate.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului Sistemului Statistic European menționat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/516,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În sensul Regulamentului (UE) 2019/516 se aplică principiile de estimare a serviciilor locative, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 91, 29.3.2019, p. 19.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/2147 al Comisiei din 8 octombrie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului prin definirea listei de aspecte care trebuie abordate în cadrul fiecărui ciclu de verificare (JO L 428, 18.12.2020, p. 9).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 95/309/CE, Euratom a Comisiei din 18 iulie 1995 privind principiile de estimare a serviciilor locative în sensul punerii în aplicare a articolului 1 din Directiva 89/130/CEE, Euratom a Consiliului privind armonizarea calculării produsului național brut la prețurile pieței (JO L 186, 5.8.1995, p. 59).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1722/2005 al Comisiei din 20 octombrie 2005 privind principiile de estimare a serviciilor locative în sensul Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (JO L 276, 21.10.2005, p. 5).

Articolul 2

(1) Pentru estimarea producției de servicii locative, statele membre aplică metoda stratificării bazată pe chiriile reale.

Statele membre folosesc analize tabelare sau tehnici statistice pentru a stabili criteriile pertinente de stratificare.

(2) Pentru a se calcula chiriile imputate, statele membre utilizează chiriile reale datorate pentru dreptul de a folosi o locuință nemobilată dintre contractele privind locuințele aflate în proprietate privată.

Se pot utiliza, de asemenea, chiriile pentru locuințele mobilate, dacă acestea sunt reduse prin excluderea plății pentru folosirea mobilei.

Statele membre în care sectorul închirierilor de locuințe private este mic pot utiliza, în mod excepțional, chiriile majorate corespunzător din sectorul public, pentru a lărgi baza de calcul pentru chiriile imputate.

Articolul 3

În cazuri excepționale și justificate corespunzător, statele membre pot aplica alte metode obiective, cum ar fi metoda costului de utilizare.

În cazul în care următoarele condiții sunt îndeplinite, nu este necesară nicio justificare pentru calcularea producției de servicii pentru locuințele ocupate de proprietari prin metoda costului de utilizare:

- (a) locuințele închiriate din sectorul privat trebuie să reprezinte mai puțin de 10 % din fondul locativ; precum și
- (b) dacă (a) este îndeplinită și cota din totalul locuințelor închiriate – piață și non-piață – din totalul fondului locativ depășește 10 %, diferența dintre piață și alte chirii plătite trebuie să depășească un factor de trei.

Articolul 4

Statele membre, aplicând o abordare în funcție de anul de bază, extrapolează cifra obținută pentru un anumit an de bază, folosind indicatorii adecvați de cantitate, preț și calitate.

Articolul 5

Pentru serviciile locative, statele membre aplică principiile detaliate din anexă pentru a estima producția, consumul intermediar și tranzacțiile cu alte țări ale lumii.

Articolul 6

Prin urmare, Decizia 95/309/CE, Euratom și Regulamentul (CE) nr. 1722/2005 se abrogă.

Articolul 7

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Principiile care urmează să fie aplicate de statele membre pentru evaluarea producției, a consumului intermediar și a tranzacțiilor cu restul lumii, în ceea ce privește serviciile locative**1. PRODUCȚIA DE SERVICII LOCATIVE****1.1. Metode de bază**

În conturile naționale, prin convenție, producția de servicii locative cuprinde atât serviciile realizate prin închirierea locuințelor, cât și cele furnizate de locuințele ocupate de proprietarii lor. În ceea ce privește evaluarea producției de servicii locative, Sistemul European de Conturi Naționale înființat prin Regulamentul (UE) nr. 549/2013 (SEC 2010) prevede, la secțiunea 3.75 din anexa A, că „producția de servicii de locuință prestate de proprietarii-ocupanți este evaluată în funcție de valoarea estimată a chiriei ⁽¹⁾ pe care ar plăti-o un locatar pentru respectiva locuință, ținând cont de factori precum localizarea, vecinătatea față de utilități etc., precum și de dimensiunea și calitatea locuinței.” În principiu, există mai multe metode de evaluare a serviciilor realizate de proprietarii-ocupanți:

- metoda stratificării, bazată pe chiriile reale, care combină informațiile privind fondul locativ, defalcate pe diferite straturi, cu informațiile privind chiriile efective plătite pe fiecare strat;
- metoda costului de utilizare, care constă în evaluarea separată a consumului intermediar, a consumului de capital fix, a altor taxe minus subvențiile pentru producție și excedentul net de exploatare. Producția de servicii locative este suma acestor elemente;
- metoda autoevaluării pentru locuințele ocupate de proprietari, prin care li se cere acestora să estime chiria potențială pentru locuința lor;
- metode de evaluare administrative, prin care se determină o chirie potențială de către terți, de exemplu, administrația publică în scopuri fiscale.

Metoda preferată este metoda stratificării bazată pe chiriile reale. Această metodă poate fi, de asemenea, utilizată pentru estimarea valorii tuturor chiriilor reale dintr-un eșantion de chirii reale și pentru estimarea serviciilor locative provenite de la locuințe închiriate gratuit sau la valoare mică (a se vedea secțiunea 1.4.1).

Metoda costului de utilizare trebuie să se aplice numai în anumite condiții și numai pentru acele straturi ale fondului locativ pentru care nu se cunosc chiriile reale sau acestea nu sunt credibile din punct de vedere statistic.

Metoda autoevaluării nu trebuie aplicată din cauza influenței în mare parte subiective cu privire la estimare care generează incertitudini substanțiale asupra rezultatelor.

Metodele de evaluare administrative, în special când sunt legate de sistemul de fiscalitate, pot genera rezultate distorsionate. Cu toate acestea, pentru anumite straturi, pot exista rezultate generate de metodele obiective de evaluare. Se acceptă utilizarea acestor rezultate în cazul în care se poate demonstra obiectivitatea metodei și comparabilitatea rezultatelor.

Metoda stratificării folosește informații despre chiriile reale ale locuințelor închiriate pentru a obține o estimare a valorii de închiriere a fondului locativ. Acesta poate fi interpretată ca o procedură de extrapolare bazată pe o abordare în care prețul se înmulțește cu cantitatea. Este necesară o stratificare a fondului locativ pentru a se obține o estimare mai credibilă și pentru a se include diferențele relative între prețuri. În consecință, chiria medie reală pe strat se aplică la numărul total de locuințe din acel strat. În cazul în care informațiile disponibile au fost obținute din anchete prin sondaj, extrapolarea se referă atât la o parte din locuințele închiriate, cât și la totalitatea locuințelor ocupate de proprietari. Procedura detaliată de stabilire a unei chirii per strat se efectuează, de obicei, pentru un an de bază, iar rezultatul se extrapolează ulterior la anii curenți.

Chiria aplicabilă locuințelor ocupate de proprietari, stabilită prin metoda stratificării, este definită ca fiind chiria din sectorul privat datorată pentru dreptul de a folosi o locuință nemobilată. Pentru a stabili chiriile imputate, se iau în considerare chiriile pentru locuințele nemobilate rezultate din totalitatea contractelor din sectorul privat. Trebuie să se țină seama de chiriile din sectorul privat situate la un nivel scăzut datorită unor reglementări ale guvernului.

⁽¹⁾ Din motive de consecvență cu SEC 2010, se utilizează termenul „chirie” pe întregul cuprins al textului.

În cazul în care sursa informațiilor este chiriașul, atunci poate fi necesară o corectare a chiriei observate prin adăugarea oricărei alocații speciale pentru chirie, care se plătește direct proprietarului. În cazul în care dimensiunea eșantionului pentru chiriile observate menționate anterior nu este suficient de mare, se pot utiliza, de asemenea, în scopul imputării, chiriile observate pentru locuințele mobilate, cu condiția ca acestea să fie corectate astfel încât să se țină seama de elementul mobilă. În mod excepțional, se pot utiliza și chiriile majorate pentru locuințele aflate în proprietate publică. Nu se utilizează chiriile reduse pentru locuințe închiriate la rude sau angajați (a se vedea secțiunile 1.2.3 și 1.4.1).

Metoda stratificării poate fi, de asemenea, utilizată pentru a extrapola totalitatea locuințelor închiriate. Media chiriei utilizată în imputarea descrisă mai sus poate să nu fie adecvată pentru unele segmente ale pieței chiriilor. De exemplu, chiriile reduse pentru locuințele mobilate sau chiriile majorate din sectorul public s-ar putea să nu fie adecvate pentru locuințele respective închiriate efectiv. În special în cazul locuințelor efectiv închiriate care sunt mobilate, costul mobilierului face parte din chirie și trebuie inclus în calculele pentru producție. Această problemă poate fi rezolvată prin definirea unor straturi distincte pentru locuințele mobilate sau locuințe sociale închiriate efectiv combinate cu valoarea medie corespunzătoare a chiriilor.

În principiu, valoarea chiriei nu trebuie să includă cheltuielile pentru încălzire, apă, electricitate etc. În cazul în care sursele de informații nu permit acest lucru, trebuie asigurată sincronizarea între chirii și consumul intermediar (a se vedea secțiunea 2).

Atunci când pentru anumite straturi de locuințe ocupate de proprietari lipsește o valoare reprezentativă a chiriei reale, această dificultate poate fi de cele mai multe ori depășită folosind procedura de extrapolare sau tehnici de regresie.

O alternativă la metoda stratificării standard bazată pe extrapolarea chiriilor medii pe strat o reprezintă utilizarea metodelor de regresie hedonică. Pe scurt, aceste metode folosesc datele eșantioanelor pentru locuințele închiriate pentru stabilirea unui preț pentru fiecare caracteristică a locuinței (dimensiune, amplasare, existența unui balcon etc.). Producția se obține prin înmulțirea fiecărei caracteristici a fondului locativ (a unui eșantion reprezentativ din acest fond) cu prețul hedonic al respectivei caracteristici. Metodele de regresie permit luarea în considerare a unui număr mai mare de variabile și sunt eficiente mai ales în cazurile în care pentru anumite straturi lipsesc chiriile observate.

Este evident că acest lucru nu rezolvă problema în cazul extrem în care toate locuințele sunt ocupate de proprietarii lor sau în absența unei piețe dezvoltate a chiriilor. Pentru a se face o evaluare obiectivă a unor astfel de cazuri, se poate aplica metoda costului de utilizare. Metoda costului de utilizare se aplică numai pentru locuințele ocupate de proprietari.

Detalii privind metoda costului de utilizare

Metoda costului de utilizare se aplică numai în cazul în care nu se poate aplica metoda stratificării bazată pe chiriile reale deoarece piața chiriilor nu este reprezentativă.

Prin convenție, se consideră că acest lucru se întâmplă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții: 1. măsurarea de volum (număr de locuințe sau metri pătrați de locuințe) pentru locuințele închiriate din sectorul privat reprezintă mai puțin de 10 % din măsurarea de volum totală (număr de locuințe sau metri pătrați de locuințe) pentru locuințe; și 2. dacă 1 este îndeplinită și cota totalului locuințelor închiriate – piață și non-piață – din fondul locativ total depășește 10 %, diferența dintre chiriile de pe piață și alte chiriile plătite depășește un factor de trei. Chiar dacă sunt îndeplinite ambele condiții, un stat membru poate totuși opta pentru metoda stratificării, cu condiția ca rezultatele să fie de o calitate acceptabilă. Atunci când condițiile nu sunt îndeplinite, se utilizează metoda stratificării, cu excepția cazului în care se demonstrează că nu sunt disponibile chirii pe piață reprezentative pentru părți semnificative ale fondului locativ și metoda costului de utilizare generează rezultate mai ușor comparabile. Dacă acest lucru se justifică, metoda costului de utilizare poate fi aplicată pentru întregul fond locativ sau pentru o parte a acestuia. Atunci când se decide divizarea fondului locativ în părți pentru care se aplică metoda costului de utilizare sau metoda stratificării, se iau în considerare și factori precum limitările datelor și situația specifică fiecărei țări.

În sensul metodei costului de utilizare, producția de servicii locative este suma dintre consumul intermediar, consumul de capital fix (CCF), alte taxe minus subvențiile pentru producție și excedentul net de exploatare (ENE). Pentru locuințele ocupate de proprietari, nu se calculează manopera pentru lucrările efectuate de proprietari (?). Experiența a dovedit că CCF și ENE sunt elementele cele mai importante, fiecare reprezentând 30-40 % din producție.

(?) Teoretic, este posibil ca proprietarii care își ocupă locuințele, în mod individual sau colectiv, să angajeze personal de administrare și întreținere fără a implica alte unități statistice, precum corporații locative sau societăți de servicii de management. În astfel de situații, producția calculată conform metodei costului de utilizare trebuie să cuprindă o sumă pentru remunerarea angajaților.

Consumul de capital fix se calculează pe baza unui model de inventar permanent (MIP) sau prin alte metode aprobate. Trebuie să se utilizeze o estimare distinctă pentru clădirile rezidențiale ocupate de proprietarii lor.

Excedentul net de exploatare se calculează prin aplicarea unei rate de recuperare anuale efective constante de 2,5 % la valoarea netă a fondului de locuințe ocupate de proprietari la prețurile curente (costuri de înlocuire). Rata efectivă de recuperare de 2,5 % se aplică la valoarea fondului la prețurile curente, având în vedere că majorarea valorii curente a locuințelor este deja luată în considerare în modelul de inventar permanent. Aceeași rată de recuperare trebuie aplicată la valoarea terenului la prețurile curente pe care sunt amplasate locuințele ocupate de proprietari.

Urmărirea anuală a valorii terenului la prețurile curente poate fi dificil de realizat. Raportul dintre valoarea terenului și valoarea clădirilor din straturi diferite poate fi obținut printr-o analiză a structurii costurilor noilor case și a terenului aferent acestora.

Principiul 1:

Pentru a calcula producția de servicii locative, statele membre aplică metoda stratificării bazată pe chiriile reale, fie prin extrapolare directă, fie prin intermediul regresiei econometrice. În ceea ce privește locuințele ocupate de proprietari, ea presupune folosirea chiriilor reale pentru locuințele închiriate similare. În situații justificate sau excepționale, când nu se cunosc chiriile reale sau datele nu sunt credibile, se pot folosi alte metode obiective, precum metoda costului de utilizare. În cazul în care următoarele două condiții sunt îndeplinite, nu sunt necesare alte justificări pentru calcularea producției de locuințe ocupate de proprietari prin metoda costului de utilizare: 1. locuințele închiriate din sectorul privat reprezintă mai puțin de 10 % din fondul locativ; și 2. dacă 1 este îndeplinită și cota totalului locuințelor închiriate – piață și non-piață – din totalul fondului locativ depășește 10 %, diferența dintre chiriile de pe piață și alte chirii plătite depășește un factor de trei.

1.2. Stratificarea fondului locativ

1.2.1. Factorii care afectează nivelul chiriei

Un prim set de variabile care determină nivelul chiriilor reale se referă la caracteristicile locuinței și ale clădirii. În primul rând, este importantă dimensiunea locuinței, atât în ceea ce privește suprafața, cât și numărul de camere. Cu cât locuința este mai mare, cu atât este mai mare și chiria reală. Totodată, chiria pe metru pătrat tinde să scadă în raport cu dimensiunea locuinței. Cu toate acestea, pentru anumite categorii de locuințe (de exemplu apartamentele din capitale) poate exista o relație în U între prețul pe metru pătrat și dimensiunea locuinței. Un alt factor important se referă la amenajările locuinței. Acestea pot include variabile ca existența unei băi, a unui balcon/terasă, podea specială sau căptușire specială a pereților, șemineu, încălzire centrală, aer condiționat, geamuri glazurate și alte mijloace de izolare termică și fonică; planul locuinței este, de asemenea, relevant. În ceea ce privește clădirea, anumite amenajări pot avea o influență, precum garajul, liftul, piscina, grădina (pe terasa acoperișului) sau chiar poziția locuinței în clădire. Tipul de clădire (casă izolată, semi-izolată, apartament), arhitectura, vechimea sau numărul de locuințe dintr-o clădire pot influența, de asemenea, chiria.

Un al doilea set de variabile se referă la caracteristicile de mediu. Un factor binecunoscut este diferența de chirie dintre o locuință situată într-un oraș și alta situată într-o localitate îndepărtată. Distanța față de un centru economic sau de o anumită formă de relief (zonă de câmpie sau muntoasă) constituie un factor care nu trebuie neglijat. De asemenea, factorii care țin de vecinătatea zonei respective, precum priveliștea, spațiile verzi din apropiere, facilitățile de transport și de acces, magazinele și școlile sau reputația și securitatea zonei au o influență asupra chiriei reale.

Un alt set de variabile poate fi rezumat prin formula factori socio-economici. De exemplu, în majoritatea statelor membre, chiriile sunt influențate de reglementările generale ale guvernului privind restricțiile la chirii sau subvențiile. De asemenea, durata contractului de închiriere, tipul de contract (temporar, permanent), numărul de locuitori dintr-un apartament (locuință în comun), tipul de proprietar (public, societate de construit și administrare de locuințe sociale, privat, angajator) sau politica proprietarului privind chiria pot afecta nivelul chiriilor.

Este evident că și alte variabile pot avea o influență asupra chiriilor. Dar înregistrarea tuturor factorilor menționați anterior ar necesita chestionare mult prea încărcate. Prin urmare, pentru stratificare se are în vedere folosirea valorilor de capital. Motivul care stă la baza folosirii valorii de capital a unei locuințe este că aceasta reflectă toate caracteristicile sale importante. Prin urmare, valoarea de capital poate fi considerată un factor implicit de stratificare. Folosirea raportului dintre valoarea de capital și chiria reală poate fi considerată drept o metodă posibilă, mai ales în acele state membre în care locuințele închiriate reprezintă o parte minoră din fondul locativ. Dacă acest raport este stabil, o astfel de metodă permite stabilirea valorii chiriei pentru acele locuințe care există doar în sectorul locuințelor ocupate de proprietarii lor. În plus, valorile de capital nu exclud folosirea criteriilor

„fizice” de stratificare, acestea putând fi combinate. În această situație, se așteaptă ca valorile de capital să reflecte criteriile „fizice” de stratificare care lipsesc. În orice caz, valorile de capital care urmează să fie folosite la calcularea chiriilor trebuie să se bazeze pe o evaluare obiectivă stabilită pentru un an de referință recent.

În practică, stratificarea diferă de la un stat membru la altul, atât în ceea ce privește numărul straturilor, cât și criteriile exacte folosite pentru definirea lor. Deși la prima vedere acest lucru poate să genereze motive de îngrijorare, trebuie subliniat faptul că anumite criterii de bază, precum dimensiunea și amplasamentul (geografic) ale unei locuințe sunt folosite aproape pretutindeni. De asemenea, gradul de adecvare a unor caracteristici variază de la un stat membru la altul, iar statele membre sunt cele mai în măsură să stabilească criteriile semnificative.

Principiul 2:

În scopul stratificării, statele membre trebuie să folosească caracteristicile importante ale locuințelor. Acestea pot fi caracteristicile locuinței și ale clădirii, caracteristicile de mediu ale locuinței sau factorii socio-economici. De asemenea, folosirea valorilor de capital actualizate este acceptată din perspectiva stratificării, dacă aceste valori sunt bazate pe o evaluare obiectivă.

1.2.2. *Selectarea criteriilor de stratificare*

Ținând seama de diferențele caracteristici care afectează chiria unei locuințe, prima sarcină este investigarea acelor variabile care au un impact semnificativ. O modalitate de detectare a variabilelor semnificative este efectuarea unei analize tabelare a informațiilor statistice disponibile. Pentru a se obține o modalitate obiectivă de evaluare, este utilă corectarea chiriilor reale din cadrul unui strat. Aceasta reprezintă un stimul pentru posibilele îmbunătățiri aduse stratificării prin alegerea straturilor astfel încât să se minimizeze variațiile în interiorul stratului. Prin urmare, se recomandă ca variația pe fiecare strat să fie calculată cel puțin în acele cazuri în care stratificarea afectează atât nivelul chiriilor reale, cât și pe cel al chiriilor imputate.

Tehnicile statistice avansate, precum analiza regresiei (multiple), oferă o abordare mai sofisticată. O astfel de tehnică permite evaluarea variabilelor individuale, astfel încât variația chiriilor să poată fi atribuită anumitor caracteristici. Pe scurt, capacitatea explicativă a unei variabile poate fi cuantificată prin intermediul coeficientului de corelare. Fiind un produs derivat, aceasta permite o clasificare a caracteristicilor în funcție de importanța lor. Acest lucru ajută la stabilirea locului unde este nevoie de o stratificare mai detaliată. Combinând cele mai importante variabile, folosind tehnicile de regresie multiplă, se evidențiază capacitatea lor explicativă generală. Utilizarea unor tehnici statistice avansate pentru selectarea variabilelor importante este considerată o modalitate eficientă de stratificare a fondului locativ. De asemenea, analiza regresiei poate fi utilizată direct pentru estimarea chiriilor, de exemplu sub forma modelelor hedonice. Această tehnică este totodată un instrument util de estimare a chiriei medii pentru straturile la care nu există observații corespunzătoare în sectorul locuințelor închiriate (straturi goale).

Un alt avantaj al selectării criteriilor de stratificare pe baza unor tehnici statistice avansate este acela că se evită astfel nevoia de a formula criterii uniforme pentru toate statele membre. Pentru a obține rezultate comparabile, este suficient să se stabilească o ierarhie a celor mai importante criterii din fiecare stat membru și să se prevadă care este nivelul general solicitat al capacității explicative. Este evident că o astfel de analiză regresivă depinde în mare măsură de informațiile statistice disponibile. Totuși, chiar în situația în care informațiile statistice sunt restrânse, aceasta poate constitui un stimul pentru îmbunătățiri ulterioare.

Dat fiind faptul că informațiile privind diferențele variabile care afectează chiriile depind mai ales de dezvoltarea statisticii de bază, posibilitatea de a folosi tehnici statistice avansate poate fi limitată în prezent. Se recomandă prin urmare o metodă standard, adică statele membre aplică toate criteriile semnificative așa cum rezultă din analizele tabelare. Trebuie să se folosească minimum dimensiunea, amplasamentul și cel puțin o altă caracteristică importantă a locuinței pentru stratificarea fondului locativ; această stratificare trebuie să producă minimum 30 de celule. Defalcarea fondului locativ trebuie să fie relevantă și să fie reprezentativă pentru fondul total de locuințe. Se poate folosi o tehnică statistică avansată pentru a se determina variabila sau variabilele explicative importante de selectare a straturilor.

Totuși, în practică, un stat membru poate prefera folosirea unui număr mai mic de variabile sau a unor variabile diferite de cele prevăzute de metoda standard. Acest lucru este acceptabil atât timp cât o analiză a regresiei (multiple) arată că s-a obținut un nivel acceptabil al capacității explicative. Pentru a se garanta obținerea unor rezultate comparabile, se recomandă folosirea drept prag a unui coeficient de corelare de cel puțin 70 %. Această valoare a pragului este acceptabilă și în situația folosirii unui eșantion mare, cu chirii zero sau ieftine și după eliminarea valorilor aberante.

Principiul 3:

Statele membre folosesc analize tabelare sau tehnici statistice pentru a stabili criterii semnificative de stratificare. Trebuie să se folosească minimum dimensiunea, amplasamentul și cel puțin o altă caracteristică importantă a locuinței. Trebuie să se obțină minimum 30 de celule și să se distingă cel puțin trei clase de dimensiuni și două tipuri de amplasament. Se acceptă folosirea a mai puține variabile sau a unor variabile diferite, dacă s-a demonstrat, în prealabil, că acel coeficient de corelare (multiplu) atinge 70 %.

1.2.3. Chiriile efective și imputate

Chiriile imputate se stabilesc pe baza chiriilor reale observate. În scopul imputării, chiria este definită ca fiind prețul datorat pentru dreptul de a folosi o locuință nemobilată. Pentru a corespunde acestei definiții, chiriile observate ar putea necesita o ajustare.

Cheltuielile cu încălzirea, apa, electricitatea etc. ar trebui excluse din valoarea chiriilor, cu toate că în practică este uneori dificil să se facă separarea acestora. Pentru a se respecta reglementările de evaluare SEC 2010, producția de servicii locative trebuie estimată la prețurile de bază.

În ceea ce privește chiriile observate, o anumită asistență publică are probabil importanță. De exemplu, o anumită gospodărie, în calitate de consumator, are dreptul la un transfer guvernamental general (de exemplu, alocație pentru locuință), dar care, din motive administrative, este plătit direct proprietarului. Chiria observată poate varia în funcție de sursa informațiilor. Dacă sursa informațiilor este chiriașul, poate fi necesară ajustarea chiriei observate prin adăugarea retroactivă a oricărei alocații speciale pentru chirie.

În plus, folosirea chiriilor reale în scopul imputării presupune clarificarea unor probleme fundamentale care au impact asupra armonizării datelor. Primul aspect se leagă de problema dacă, la procedura de imputare, trebuie să se folosească toate chiriile reale sau numai cele din contractele noi. În funcție de scopul urmărit, se pot prezenta diferite argumente teoretice în favoarea chiriilor reale plătite în conformitate cu contractele noi, contractele semnate în anul construcției sau contractele „medii”. În cazul în care se aplică regula generală, adică folosirea chiriilor pentru locuințele similare, nu se acceptă limitarea bazei de imputare la chiriile din contractele noi. Deoarece chiriile „medii” sunt folosite pentru sectorul locuințelor închiriate, același lucru ar trebui să se întâmple și cu locuințele ocupate de proprietari. De asemenea, o soluție diferită ar crea probabil mari dificultăți în multe state membre, atunci când se aplică metoda stratificării. Pe scurt, concluzia este că chiriile reale medii din toate contractele trebuie folosite pentru a se calcula chiriile imputate. În consecință, chiriile din sectorul privat menținute la un nivel scăzut prin reglementări ale guvernului ar trebui, de asemenea, luate în considerare la calcularea chiriilor medii.

Al doilea aspect se referă la utilizarea datelor cu privire la chiriile locuințelor din sectorul locativ public în vederea calculării chiriilor imputate. Dat fiind faptul că majoritatea locuințelor ocupate de proprietari se află în proprietate privată, în principiu, doar chiriile reale din sectorul privat ar trebui folosite la imputare. Cu toate acestea, dacă nu există suficiente observații privind chiriile reale ale locuințelor aflate în proprietate privată pentru a se putea stabili o bază suficientă pentru imputare, se pot folosi, în mod excepțional, chiriile de la locuințele din sectorul locativ public, cu condiția ca acestea să fie majorate corespunzător pentru a înlocui chiriile din sectorul privat.

Un alt aspect privește utilizarea chiriilor la locuințele mobilate pentru a se lărgi baza pentru chiriile imputate. În principiu, baza de imputare a unei valori de închiriere pentru locuințele ocupate de proprietari o constituie chiria pentru locuințele nemobilate. Prin urmare, chiriile pentru locuințele mobilate nu pot fi folosite în mod direct. Pentru a se evita o imputare greșită a nivelului chiriilor, acestea trebuie reduse pentru a se elimina plata pentru utilizarea mobilei.

Principiul 4:

În sensul imputării, chiria este definită ca fiind prețul datorat pentru dreptul de a folosi o locuință nemobilată. Dacă sursa informațiilor este chiriașul, atunci poate fi necesară o ajustare a chiriei reale observate prin adăugarea retroactivă a oricărei alocații speciale pentru chirie, care, din motive administrative, este plătită direct proprietarului. Pentru a se calcula chiriile imputate, se folosesc chiriile reale corespunzătoare totalității contractelor pentru locuințele aflate în proprietate privată. Dacă este necesar, din motive statistice, se pot folosi, în mod excepțional, datele cu privire la chiriile de la locuințele din sectorul locativ public, cu condiția ca acestea să fie majorate corespunzător pentru a servi drept variabile de înlocuire pentru chiriile din sectorul privat. În mod similar, chiriile la locuințele mobilate pot fi incluse în baza de imputare, după deducerea diferenței de chirie dintre locuințele mobilate și cele nemobilate.

1.3. Surse de estimare a anului de bază și metode de extrapolare

1.3.1. Fondul locativ

Un element esențial al calculului conform metodei stratificării îl reprezintă informațiile cu privire la fondul locativ. Aceste informații servesc drept punct de referință pentru procedurile de extrapolare. În termeni generali, fondul locativ cuprinde toate clădirile sau părțile din acestea care sunt folosite drept locuințe. Mai multe detalii sunt prezentate în secțiunea privind problemele speciale. Sursele principale folosite pentru a se stabili care este fondul locativ sunt recensămintele locuințelor, registrele clădirilor administrative sau recensămintele populației. Cifra anului de referință este apoi actualizată pentru a se obține estimarea pe anul curent.

În ceea ce privește fondul locativ în anul de referință, recensămintele locuințelor par mai puțin problematice și cele mai complete, mai ales dacă sunt realizate împreună cu recensământul populației. Registrele clădirilor administrative depind în mare măsură de procedurile juridice, care pot provoca incertitudini, de exemplu cu privire la corectitudinea înregistrării extinderilor, îmbunătățirilor, transformărilor sau demolărilor clădirilor. Folosirea informațiilor oferite de gospodăria în cadrul recensământului populației ca bază pentru fondul locativ poate cauza probleme, deoarece rezultatele au tendința de a subestima numărul locuințelor secundare, care nu sunt ocupate la data recensământului.

Principiul 5:

Pentru calcularea fondului locativ în anul de referință, statele membre folosesc, ca bază inițială, fie un recensământ al locuințelor sau al populației, fie un registru al clădirilor administrative. Deoarece recensământul locuințelor oferă, de obicei, informații foarte complete, folosirea registrelor clădirilor administrative și a recensământului populației necesită verificări intense și complete pentru a se ajunge la exhaustivitate.

1.3.2. Chiriile reale

Cel de-al doilea element fundamental în calcularea producției de servicii locative, în conformitate cu metoda stratificării, are în vedere chiriile reale plătite în sectorul locuințelor închiriate. Informațiile privind chiriile reale în anul de bază pot fi obținute prin recensământ (de exemplu recensământul populației) sau printr-o anchetă prin sondaj, precum ancheta bugetelor familiale sau o anchetă specială asupra chiriilor. În primul caz, chiriile reale sunt probabil acoperite în întregime și calculele au impact doar asupra nivelului chiriilor imputate. În cazul anchetelor prin sondaj, calculele afectează atât nivelul chiriilor reale, cât și pe cel al chiriilor imputate. Este evident că un recensământ oferă o sferă largă de informații sigure. Dar anchetele bugetelor familiale sunt și ele considerate, de obicei, ca fiind destul de credibile, mai ales în ceea ce privește produsele de bază. Cu toate acestea, lipsa unor răspunsuri diferențiate este cunoscută ca fiind o problemă generală a acestui tip de anchetă. În cazul în care, spațiul locativ este considerat mai mult un lux decât un element esențial, atunci această problemă ar avea un impact nedorit asupra rezultatelor privind calcularea chiriilor și ar trebui să fie prevenită. O altă problemă a anchetei asupra bugetelor familiale, cel puțin în anumite state membre, se referă la dimensiunile reduse ale eșantionului, ceea ce poate limita posibilitatea stratificării chiriilor. În orice caz, trebuie să se folosească, cât mai mult cu putință, sursele suplimentare disponibile. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, în statele membre în care o mare parte din spațiul locativ se află sub control public, iar agențiile imobiliare trebuie să prezinte rapoarte. De asemenea, în scopul îmbunătățirii continue a rezultatelor, trebuie analizate și sursele alternative, precum anchetele specializate în materie de chirii.

Principiul 6:

Statele membre trebuie să folosească cele mai vaste și cele mai credibile surse pentru a obține chiria pe straturi, cum ar fi recensământul populației sau ancheta în gospodăria. Trebuie evaluate și sursele alternative pentru a se îmbunătăți gradul de credibilitate și exhaustivitate și, în special, stratificarea.

1.3.3. Extrapolarea rezultatelor pentru anul de bază

Doar câteva state membre dispun de informațiile anuale necesare pentru a efectua, din nou în fiecare an, o recalculare completă a producției de locuințe ocupate de proprietari. În cele mai multe state membre, rezultatele pentru un an determinat sunt considerate drept un reper și sunt actualizate ulterior pentru a se estima cifra pe anul curent cu ajutorul indicatorilor. Actualizarea poate fi realizată prin aplicarea unui indicator combinat la producția (totală) pentru anul de bază sau efectuând o extrapolare separată a fondului locativ și a chiriei pe straturi. Deși se așteaptă, în general, rezultate similare, modificările structurale, precum cele în relația dintre locuințele închiriate și cele ocupate de proprietari, pot genera diferențe. De asemenea, un calcul separat ar permite controale ale plauzibilității.

În ceea ce privește indicatorii folosiți, indicele cantitativ derivă în mare măsură din producția ramurii construcțiilor. Pe de altă parte, indicele de preț se bazează adesea pe indicele de preț al chiriilor din indexul prețurilor de consum. Acest lucru poate provoca denaturări, în cazurile în care ipoteza că chiriile imputate țin pasul cu evoluția generală nu se justifică, de exemplu din pricina controalelor asupra chiriilor din sectorul public. Prin urmare, este preferabil ca, pentru extrapolarea chiriilor imputate, să se folosească, ca și pentru anul de bază, un indice de preț care să reflecte evoluția locuințelor închiriate din sectorul privat. De asemenea, trebuie atrasă atenția asupra faptului că indicii de preț exclud, de obicei, creșterile de preț datorate modificărilor calitative. Prin urmare, indicii de preț trebuie completați cu un indicator calitativ care să reflecte îmbunătățirile.

În concluzie, este util să se minimizeze impactul modificărilor structurale asupra rezultatelor prin restricționarea perioadei de extrapolare. În acest sens, dacă se ține seama de periodicitatea statisticilor de bază relevante, este indicat să se facă o evaluare de referință a fondului locativ la fiecare 10 ani, adică în intervalul de timp normal pentru recensământul populației. În plus, evaluarea de referință a elementului de preț (chirie pe straturi) trebuie făcută cel puțin la fiecare cinci ani, respectiv periodicitatea obișnuită pentru anchetele privind bugetele familiale.

Principiul 7:

În cazul în care nu este posibilă realizarea unei reestimări complete anuale a producției de servicii de locuințe, statele membre pot face o extrapolare a unei anumite valori pentru anul de bază, folosind indicatori de cantitate, preț și calitate corespunzători. Extrapolarea fondului locativ și a chiriei medii se face separat pentru fiecare strat în parte. La procedura de extrapolare se face distincția de calcul între chiriile reale și cele imputate. Dacă este necesar, numărul straturilor folosite pentru extrapolare poate fi mai mic decât cel folosit pentru calcularea anului de bază. Pentru extrapolarea chiriei imputate pentru locuințele ocupate de proprietari se aplică, în general, un indice de preț care reflectă chiriile din sectorul privat. În orice caz, evaluarea de referință a fondului locativ nu trebuie să depășească 10 ani, iar cea a elementului de preț nu trebuie să depășească cinci ani sau trebuie să se atingă un nivel echivalent de calitate prin alte metode adecvate.

1.4. Probleme speciale

1.4.1. Locuințe închiriate cu chirie zero și locuințe cu chirie redusă

Atunci când se colectează date privind chiriile reale, se constată uneori valori zero sau foarte scăzute. În cazul locuințelor fără chirie, se ajunge la situația ciudată în care serviciul locativ este practic furnizat, dar fără să existe o plată (vizibilă). În astfel de cazuri, este necesar să se adopte soluția ajustării chiriei reale zero constatate. O soluție analoagă pare logică și în cazul locuințelor cu prețuri reduse.

În afară de intervențiile administrației centrale, există alte motive pentru care se constată existența unor locuințe fără chirie sau cu chirie redusă. Un exemplu ar fi acela al unui salariat care ocupă o locuință aflată în proprietatea angajatorului, cu o chirie redusă sau zero. Se includ aici toate categoriile de salariați, chiar și administratorii și paznicii. În acest caz, chiria reală trebuie corectată, iar diferența dintre chiria reală și cea comparabilă trebuie tratată drept retribuție în natură (a se vedea paragrafele 4.04 – 4.06 din anexa A la SEC 2010). O altă posibilitate este aceea ca locuințele să fie închiriate rudelor sau prietenilor, cu o chirie zero sau foarte redusă. În acest caz, ajustarea se poate face printr-o simplă reclasificare a acestor locuințe din sectorul locativ în cel al locuințelor ocupate de proprietari. De asemenea, o ajustare similară este necesară în cazul plății unor sume globale de către chiriași, respectiv atunci când chiriașul face o plată în avans pe o perioadă mai lungă decât cea normală.

Principiul 8:

Chiria efectivă observată în cazul locuințelor fără chirie și cu chirie redusă este corectată astfel încât să includă serviciu locativ în integralitate. Nu se folosesc nici chirii zero, nici chirii reduse fără ajustare pentru a calcula chiriile imputate. Prin urmare, pentru calcularea atât a chiriilor reale, cât și a celor imputate, trebuie efectuate corecții pentru a se asigura că valoarea producției reflectă întregul serviciu locativ furnizat.

1.4.2. Casele de vacanță

Casele de vacanță se referă la toate tipurile de locuințe de agrement, precum reședințele secundare aflate în apropiere și care sunt folosite pe perioade scurte (sfârșit de săptămână), de mai multe ori pe an, sau casele aflate la distanțe mai mari, în stațiuni, și care sunt folosite pe perioade mai lungi, dar numai de câteva ori pe an. La prima vedere, situația caselor de vacanță închiriate nu pare să pună probleme, deoarece chiria reală plătită este considerată un criteriu de producție. Cu toate acestea, în cazul în care chiriile reale sunt colectate lunar, extrapolarea la totalul anual poate conduce la supraevaluări, în cazul în care nu sunt incluse și informații suplimentare privind perioada medie de ocupare.

Pentru a calcula chiria imputată pentru casele de vacanță ocupate de proprietari, cea mai logică abordare este stratificarea acestor proprietari și aplicarea unei chirii anuale medii adecvate pentru casele închiriate efectiv și cu un confort similar. Chiria anuală reflectă implicit durata medie de ocupare. În caz de dificultăți, se poate aplica o metodă alternativă, respectiv să se colecteze informații despre casele de vacanță dintr-un strat și să se aplice chiria medie anuală pentru casele de vacanță închiriate efectiv la casele ocupate de proprietari. O a treia soluție ar fi acceptarea folosirii chiriei anuale totale pentru locuințele obișnuite în cadrul aceluiași strat de amplasamente, în cazul în care casele de vacanță reprezintă o parte foarte mică din fondul locativ sau în cazul în care nu pot fi separate de alte locuințe. Aceste proceduri par logice chiar și în cazul caselor din stațiuni, dacă se ține seama de faptul că acestea se află mereu la dispoziția proprietarului și sunt folosite gratuit de prietenii sau rudele acestuia.

În cazuri excepționale, când pentru anumite straturi datele privind chiriile reale lipsesc sau nu sunt fiabile din punct de vedere statistic, se pot utiliza alte metode obiective, precum metoda costului de utilizare. În cazurile în care metoda costului de utilizare este utilizată în întregime ca unică metodă fezabilă pentru acest tip de locuință, trebuie aplicată o ipoteză justificată privind perioada medie de ocupare pentru a asigura comparabilitatea, cu excepția cazului în care se poate considera că locuințele de vacanță se află în permanență la dispoziția proprietarului pe tot parcursul anului. În cazul în care o ipoteză privind perioada medie de ocupare este justificată, se atrage atenția asupra necesității de a asigura rezultate plauzibile, în sensul că toate costurile sunt acoperite de producție în conformitate cu metoda costului de utilizare. Acest lucru poate fi realizat prin efectuarea unei ajustări pentru a reflecta perioada medie de ocupare numai la excedentul net de exploatare.

Principiul 9:

Casele de vacanță se referă la toate tipurile de locuințe de agrement, precum reședințele secundare aflate în apropiere și care sunt folosite pe perioade scurte (sfârșit de săptămână) sau casele din stațiuni aflate la distanțe mai mari. Pentru a estima producția caselor de vacanță este de preferat să se folosească chiriile medii anuale pentru condiții similare. Chiria anuală reflectă implicit durata medie de ocupare. Deși este de dorit să se aplice stratificarea, casele de vacanță pot fi grupate într-un singur strat. În cazul în care casele de vacanță reprezintă o parte foarte mică din fondul locativ, se poate folosi chiria anuală completă pentru locuințele obișnuite din același strat de amplasamente. În cazuri excepționale și justificate, când pentru anumite straturi datele privind chiriile reale lipsesc sau nu sunt fiabile din punct de vedere statistic, se pot utiliza alte metode obiective, precum metoda costului de utilizare.

1.4.3. Proprietatea cu drept de utilizare sezonieră

În cazul caselor cu utilizare sezonieră, un agent imobiliar vinde dreptul de a locui pe o anumită perioadă de timp, în fiecare an, într-o anumită locuință, amplasată într-o zonă turistică și se ocupă de administrarea respectivei proprietăți. Dreptul este garantat printr-un certificat, care este emis după prima plată. Acest certificat poate fi tranzacționat la prețul curent. Ulterior, sunt necesare plăți periodice care să acopere cheltuielile administrative.

Din această descriere rezultă faptul că plata inițială trebuie tratată drept investiție, deoarece certificatul emis este similar cu o acțiune. Acest lucru este confirmat și de faptul că, în conformitate cu legislația din cel puțin unul din statele membre, cumpărătorul achiziționează un drept real. De aceea, este util să se includă plata inițială la imobilizările necorporale din conturile naționale. În plus, ar fi logic ca serviciul locativ fără chirie să fie considerat drept un dividend plătit în natură de către agentul imobiliar.

Problema fundamentală este aceea că prin sistemul de proprietate cu drept de utilizare sezonieră se oferă un serviciu care nu este inclus în producția economică. În mod logic este nevoie de o ajustare. În primul rând, propunerea de a accepta plata periodică ca măsură indirectă semnifică în mod implicit, că nu se face nici o corecție pentru serviciul locativ, deoarece plata periodică acoperă un serviciu diferit, respectiv cheltuielile de administrare. O altă posibilitate teoretică ar fi aceea de a considera plata inițială ca o plată în avans pentru serviciul prestat, care să fie repartizată pe perioadele de ocupare corespunzătoare. În afară de problemele statistice de punere în practică a acestui model, se pare că există o contradicție din punct de vedere juridic, deoarece interpretarea implicită este achiziționarea unui serviciu și nu achiziționarea unui activ.

O altă posibilitate se referă la obținerea unei imputerniciri pe baza chiriilor reale anuale pentru facilități locative similare (cu autogospodărire). Această soluție este justificată de faptul că proprietățile cu drept de utilizare sezonieră se află în zone turistice și coexistă cu apartamentele de vacanță închiriate efectiv. Dacă apar dificultăți, în cazul proprietăților cu drept de utilizare sezonieră, sunt acceptabile celelalte două metode propuse pentru casele de vacanță. Chiria imputată se calculează net pentru a se evita dubla contabilizare a cheltuielilor acoperite de plata periodică.

Principiul 10:

În ceea ce privește locuințele cu drept de utilizare sezonieră, se aplică aceleași proceduri ca și la casele de vacanță.

1.4.4. Închirierea camerelor libere

În majoritatea statelor membre, un număr mare de studenți sunt cazați în camere libere. Adesea, acest lucru este valabil și pentru alți tineri care au un loc de muncă ce presupune părăsirea domiciliului. În cazul în care camera respectivă face parte dintr-o locuință închiriată, respectiv este subînchiriată, se pare că nu există probleme majore. Chiria pentru camera liberă poate fi considerată o contribuție la chiria reală de bază, adică un transfer între gospodării. Cu toate acestea, în cazul în care încăperea face parte din locuința ocupată de proprietari, s-ar face o contabilizare dublă, dacă s-ar include atât chiria plătită de chiriaș, cât și chiria imputată integral. Soluția corectă este probabil să se țină seama de chiria reală plătită de chiriaș pentru spațiul procentual din locuința pe care o ocupă și să se impute o chirie pentru restul. Cu toate acestea, punerea în aplicare a acesteia s-ar putea dovedi imposibilă. În schimb, chiria ar putea fi considerată drept un transfer care presupune împărțirea cheltuielilor de întreținere. Situația este similară cu primul caz, în măsura în care chiria reală pentru camera liberă este considerată o contribuție la chiria principală imputată. Ca urmare a acestui tratament, atunci când sectorul locativ este defalcat pe grupe, este necesară o ajustare.

Un alt aspect îl reprezintă abordarea subînchirierii diferitelor camere. În acest caz, se sugerează ca termenul de camere libere să se aplice numai atunci când proprietarul sau chiriașul principal ocupă în continuare locuința. Altfel, subînchirierea este considerată o activitate economică separată (serviciu locativ sau pensiune).

Principiul 11:

Chiriile plătite pentru camerele libere dintr-o locuință sunt considerate o contribuție la chiria principală, atât timp cât proprietarul sau chiriașul principal ocupă în continuare locuința.

1.4.5. Locuințele nelocuite

În primul rând, o locuință închiriată este întotdeauna considerată ca fiind ocupată, chiar dacă chiriașul preferă să locuiască în altă parte. În al doilea rând, în conformitate cu soluția generală acceptată pentru casele de vacanță și pentru locuința cu drept de utilizare sezonieră, chiria anuală reflectă implicit durata de ocupare medie. Problema locuințelor nelocuite se limitează la locuințele neînchiriate, care nu sunt utilizate de proprietari, adică cele care sunt disponibile pentru vânzare sau închiriere. În astfel de cazuri nu se oferă nici un fel de serviciu locativ, deci trebuie să se treacă o chirie zero.

Pentru a stabili dacă o proprietate este închiriată sau nu, ne putem baza pe declarația proprietarului sau a vecinilor. În absența unor astfel de informații, existența mobilei poate fi folosită ca un indiciu că proprietatea este ocupată. În schimb, locuințele nemobilate pot fi considerate nelocuite, deoarece este greu de presupus că se oferă un serviciu locativ. Locuințele nelocuite trebuie să includă și locuințele care au fost reluate în posesie din cauza plăților neachitate sau care sunt nelocuite pe o perioadă scurtă de timp, deoarece agenția imobiliară nu găsește imediat un chiriaș nou. Un caz limită este cel al unei locuințe nelocuite, complet mobilată, care poate fi folosită de către proprietar imediat. Atunci s-ar putea spune că nu se oferă nici un serviciu locativ, atât timp cât locuința nu este ocupată efectiv de către proprietar. Dar, deoarece situația este comparabilă cu cazul unei locuințe închiriate, dar nelocuit, este necesar să se introducă o chirie. Prin urmare, locuințele mobilate nelocuite de proprietari sunt, în general, considerate ca fiind ocupate.

O locuință goală poate genera cheltuieli, precum cheltuielile curente cu întreținerea, electricitatea, primele de asigurare, impozitele etc. Acestea trebuie incluse la consumul intermediar, alte impozite pe producție etc. Ca și în cazul unei întreprinderi care nu produce servicii, acest lucru poate avea ca rezultat o valoare adăugată negativă.

În cazurile în care se utilizează metoda costului de utilizare, locuințele nelocuite trebuie să fie diferențiate în mod corect de restul fondului locativ, astfel încât valoarea producției să nu fie afectată implicit în calcule prin luarea în considerare a tuturor componentelor de cost, cum ar fi consumul de capital fix și excedentul net de exploatare. La prima vedere, cazul locuințelor goale în contextul locuințelor sociale poate cauza o oarecare îngrijorare din cauza efectului implicit similar asupra producției prin abordarea costurilor totale care este relevantă pentru sectoarele non-piață care furnizează locuințe sociale. Cu toate acestea, se preconizează că impactul în acest caz va fi nesemnificativ. Mai mult, locuințele nelocuite în contextul locuințelor sociale pot fi întotdeauna considerate ca fiind ocupate deoarece sunt disponibile pentru a fi utilizate de către proprietar (administrația publică sau instituțiile fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației) în scopul asigurării funcției de protecție socială.

Principiul 12:

În cazul unei locuințe neînchiriate, care este disponibilă pentru vânzare sau închiriere, se impută o chirie zero. O locuință mobilată ocupată de proprietar este, în general, tratată drept locuință ocupată.

1.4.6. Garajele

Deoarece garajele reprezintă o parte a formării capitalului fix brut, este necesară nu numai includerea în producția economică a serviciului în cazul celor închiriate, ci și calcularea unei producții imputate pentru garajele ocupate de proprietari. În ambele cazuri, garajul reprezintă un element de confort al locuinței, ca orice altă facilități. Ar trebui incluse aici și refugiile pentru mașini și locurile de parcare, deoarece ele au probabil aceeași funcție.

Paragraful 3.75 din anexa A la SEC 2010 prevede că „pentru garajele situate separat de locuințe, folosite de proprietar pentru consum final în scopuri legate de utilizarea locuinței, se va efectua o imputare similară.”

În mod normal, există mai multe locuințe ocupate de proprietari decât locuințe închiriate cu garaj. Pentru a ține seama de această diferență structurală în mod corect, cea mai bună modalitate este folosirea existenței garajului drept criteriu de stratificare.

Principiul 13:

Garajele și locurile de parcare folosite pentru consum final oferă servicii care trebuie adăugate la serviciile locative.

2. CONSUMUL INTERMEDIAR

Consumul intermediar trebuie să fie echivalent cu producția. În conformitate cu clasificarea consumului individual al gospodăriilor (COICOP), cheltuielile pentru încălzire, apă, electricitate etc., precum și cea mai mare parte a cheltuielilor de întreținere și reparație a locuinței trebuie înregistrate separat și, deci, eliminate din producția de servicii locative.

Cu toate acestea, în practică, anumite cheltuieli, precum și lucrările de întreținere și reparații ar putea fi considerate o parte a serviciului de închiriere pe motiv că nu pot fi separate. Nivelul VNB nu ar trebui să fie afectat, dacă pentru consumul intermediar și producție se aplică, în mod constant, o estimare brută.

În ceea ce privește reparațiile și întreținerea, se disting trei categorii. În primul rând, îmbunătățirile aduse mijloacelor fixe existente care depășesc cu mult cerințele obișnuite de întreținere și reparații sunt incluse în formarea capitalului fix brut (paragraful 3.129 din anexa A la SEC 2010).

În al doilea rând, cheltuielile pe care proprietari le efectuează cu amenajarea, întreținerea și reparațiile uzuale în cazul în care nu sunt în mod obișnuit realizate de chiriași sunt considerate consum intermediar al producției de servicii locative (paragraful 3.96 din anexa A la SEC 2010).

În ultimul rând, curățenia, decorarea și întreținerea locuinței, în măsura în care aceste activități sunt uzuale și pentru locatari sunt eliminate din producție (paragraful 3.09 din anexa A la SEC 2010). Cheltuielile ocazionate de aceste activități trebuie înregistrate direct ca și consum final al gospodăriilor. Paragraful 3.95 din anexa A la SEC 2010 precizează că cheltuielile finale de consum ale gospodăriilor cuprind materialele necesare pentru mici reparații și decorațiuni interioare ale locuinței efectuate în mod normal atât de chiriași, cât și de proprietari.

În acest sens, pentru locuințele ocupate de proprietari, consumul intermediar trebuie să acopere aceleași lucrări de întreținere și reparații uzuale care ar fi considerate, în mod normal consum intermediar de către proprietar pentru locuințe închiriate similare. Cheltuielile pentru lucrări de reparații și întreținere efectuate în mod normal de chiriași și nu de proprietari trebuie tratate ca și cheltuieli finale de consum ale gospodăriilor atât pentru chiriași, cât și pentru proprietarii-ocupanți.

Consumul intermediar asociat lucrărilor de întreținere și reparații uzuale privind locuințele ocupate de proprietari poate proveni din surse statistice directe, precum anchetele asupra bugetelor de gospodări. Atunci când raportul dintre consumul intermediar și producție, în cazul locuințelor ocupate de proprietari, diferă foarte mult de raportul existent în sectorul locativ este indicat să se investigheze cauzele acestei diferențe. În cazul în care diferența este cauzată de diferențe calitative, de exemplu un alt nivel de întreținere uzuală pentru locuințe altminteri similare, chiriile imputate trebuie ajustate în consecință.

Consumul intermediar trebuie să includă serviciile de intermediere financiară măsurate indirect (SIFMI) în conformitate cu capitolul 14 din anexa A la SEC 2010. Acesta include consumul intermediar al gospodăriilor în calitatea lor de proprietari de locuințe în legătură cu împrumuturile pentru locuințe.

Locuințele nelocuite pot genera consum intermediar, după cum s-a precizat la secțiunea 1.4.5. Dintr-un punct de vedere general, se subliniază faptul că trebuie evitată dubla contabilizare a consumului intermediar în cazul locuințelor aflate în proprietatea angajatorului.

Principiul 14:

Consumul intermediar este stabilit în concordanță cu definiția producției de servicii locative. În general, ambele elemente trebuie să excludă cheltuielile pentru încălzire, apă, electricitate etc. Dacă din motive practice se preferă o altă tratare, aceasta este acceptabilă atât timp cât nu sunt afectate nivelele PIB și al VNB.

3. TRANZACȚIILE CU RESTUL LUMII

În conformitate cu SEC 2010 (paragrafele 1.63 și 2.29 din anexa A), unitățile nerezidențiale sunt considerate ca posibile unități rezidențiale datorită calității de proprietar de teren sau de clădire existentă pe teritoriul economic al țării, dar numai în raport cu tranzacțiile care afectează respectivele terenuri sau clădiri.

În acest sens, serviciul oferit de o locuință, care este deținută de un proprietar nerezident, este inclus în producția economiei unde locuința este situată. În cazul unei locuințe deținute de un nerezident ocupate de proprietar, se va înregistra un export de servicii locative, iar excedentul net de exploatare corespunzător este înregistrat ca venit primar plătit restului lumii (paragrafele 3.173 și 4.60 din anexa A la SEC 2010).

În ceea ce privește rezidenții care dețin locuințe în străinătate, paragraful 3.75 din anexa A la SEC 2010 precizează că „valoarea locativă a locuințelor din străinătate ocupate de proprietari, de exemplu casele de vacanță, nu se înregistrează ca parte a producției naționale, ci ca importuri de servicii, iar excedentul net de exploatare se înregistrează ca venit primar primit de la alte țări ale lumii.”

În general, nu sunt probleme dacă proprietatea deținută de un nerezident este închiriată unui rezident, datorită respectării și includerii în balanța de plăți a unui flux monetar. Locuințele deținute și ocupate de rezidenți străini vor trebui identificate separat. Naționalitatea unui proprietar care își ocupă locuința nu este suficientă pentru a face distincția între un rezident și un nerezident. Casele de vacanță deținute de rezidenți străini vor reprezenta probabil cel mai important element și ar fi util să se ajungă la un acord între statele membre în cauză cu privire la numărul de proprietari nerezidenți. Există totuși o lipsă generală de informații privind proprietarii nerezidenți care își ocupă locuința. Informațiile cu privire la rezidenții care dețin case de vacanță în străinătate sunt și mai puține. Pentru a evita consecvențele, statul membru care deduce venitul primar pentru locuințele ocupate de proprietari nerezidenți trebuie totodată să adauge venitul primar pentru locuințele din străinătate deținute și ocupate de rezidenți.

În acest sens, o problemă specială privește proprietățile cu drept de utilizare sezonieră. Dat fiind faptul că în aceeași perioadă contabilă o astfel de proprietate poate fi ocupată de rezidenți din țări diferite, este aproape imposibil să se facă o alocare directă țării de origine. Se pot obține rezultate comparabile, dacă se folosește o abordare mai practică. În primul rând, valoarea adăugată (imputată) generată de proprietatea cu drept de utilizare sezonieră este alocată țării de origine a societății proprietare. Ulterior, societății proprietare i se poate cere să ofere informații privind țara de origine a proprietarilor de locuințe cu drept de utilizare sezonieră, ceea ce poate constitui o cheie de distribuție.

Principiul 15:

În conformitate cu SEC 2010, toate locuințele aflate pe teritoriul economic al unui stat membru contribuie la PIB-ul acestuia. Excedentul net de exploatare primit de nerezidenți în calitate de proprietari ai terenurilor și ai clădirilor din statul membru respectiv este înregistrat ca venituri din proprietăți către alte țări ale lumii și este, deci, dedus din PIB, pe durata tranziției la VNB (și viceversa). Excedentul net de exploatare trebuie înțeles ca reprezentând excedentul net de exploatare al chiriilor reale și imputate ale locuințelor. Statul membru care deduce veniturile din proprietăți pentru locuințele ocupate de proprietari nerezidenți trebuie totodată să adauge veniturile din proprietăți pentru locuințele din străinătate deținute și ocupate de rezidenți.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1950 AL COMISIEI**din 10 noiembrie 2021****de modificare a Directivei 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește
pragurile pentru contractele de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽¹⁾, în special articolul 68 alineatul (1) al doilea paragraf,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2014/115/UE ⁽²⁾, Consiliul a aprobat modificarea Acordului privind achizițiile publice ⁽³⁾ încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Acordul modificat privind achizițiile publice (denumit în continuare „acordul”) este un instrument multilateral, iar scopul său este de a deschide în mod reciproc piețele de achiziții publice între părțile la acord. Acordul se aplică în cazul oricărui contract de achiziții cu o valoare mai mare sau egală cu sumele stabilite în acesta și exprimate în drepturi speciale de tragere.
- (2) Unul dintre obiectivele Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ este de a permite entităților contractante și autorităților contractante care aplică directiva în cauză să respecte, în același timp, obligațiile prevăzute în acord. În conformitate cu articolul 17 din Directiva 2014/25/UE, la fiecare doi ani, Comisia verifică dacă pragurile prevăzute la articolul 15 literele (a) și (b) din directiva menționată corespund pragurilor stabilite în acord și le revizuieste, dacă este necesar.
- (3) Pragurile prevăzute în Directiva 2014/25/UE au fost revizuite. În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) din Directiva 2009/81/CE, pragurile stabilite în directiva respectivă ar trebui aliniate la pragurile revizuite prevăzute în Directiva 2014/25/UE.
- (4) În conformitate cu articolul 68 alineatul (1) din Directiva 2009/81/CE, Comisia revizuieste pragurile prevăzute la articolul 8 din directiva respectivă, concomitent cu revizuirea pragurilor stabilite în Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾. Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, care a abrogat Directiva 2004/17/CE, prevede că, din doi în doi ani, Comisia revizuieste pragurile, cu efect de la 1 ianuarie. Prin urmare, pragurile pentru anii 2022-2023 trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2022.
- (5) Prin urmare, Directiva 2009/81/CE ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

⁽²⁾ Decizia 2014/115/UE a Consiliului din 2 decembrie 2013 privind încheierea Protocolului de modificare a Acordului privind achizițiile publice (JO L 68, 7.3.2014, p. 1).

⁽³⁾ JO L 68, 7.3.2014, p. 2.

⁽⁴⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

⁽⁵⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, 30.4.2004, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 8 din Directiva 2009/81/CE se modifică după cum urmează:

1. la litera (a), „428 000 EUR” se înlocuiește cu „431 000 EUR”;
2. la litera (b), „5 350 000 EUR” se înlocuiește cu „5 382 000 EUR”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1951 AL COMISIEI**din 10 noiembrie 2021****de modificare a Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește
pragurile pentru concesiuni****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2014/115/UE ⁽²⁾, Consiliul a aprobat Protocolul de modificare a acordului privind achizițiile publice ⁽³⁾, încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Acordul modificat privind achizițiile publice (denumit în continuare „acordul”) este un instrument plurilateral, iar obiectivul său este de a deschide în mod reciproc piețele de achiziții publice între părțile la acord. Acordul se aplică în cazul oricărui contract de achiziții cu o valoare mai mare sau egală cu sumele stabilite în acord (denumite în continuare „praguri”) și exprimate în drepturi speciale de tragere.
- (2) Unul dintre obiectivele Directivei 2014/23/UE este de a permite entităților contractante și autorităților contractante care aplică directiva menționată anterior să respecte, în același timp, obligațiile prevăzute în acord. Pentru a se asigura că pragul pentru concesiuni stabilit la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE corespunde pragului pentru concesiuni stabilit în acord, este necesar să se revizuiască pragul stabilit în directiva respectivă.
- (3) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE prevede că, din doi în doi ani, Comisia revizuieste pragurile cu efect de la 1 ianuarie. Prin urmare, pragurile pentru anii 2022-2023 trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2022.
- (4) Prin urmare, Directiva 2014/23/UE trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE, valoarea de „5 350 000 EUR” se înlocuiește cu „5 382 000 EUR”.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 1.⁽²⁾ Decizia 2014/115/UE a Consiliului din 2 decembrie 2013 privind încheierea Protocolului de modificare a Acordului privind achizițiile publice (JO L 68, 7.3.2014, p. 1).⁽³⁾ JO L 68, 7.3.2014, p. 2.

Se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1952 AL COMISIEI**din 10 noiembrie 2021****de modificare a Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile de aplicare pentru contractele de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii și pentru concursurile de proiecte****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (5) al doilea paragraf,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2014/115/UE ⁽²⁾, Consiliul a aprobat Protocolul de modificare a acordului privind achizițiile publice ⁽³⁾, încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Acordul modificat privind achizițiile publice (denumit în continuare „acordul”) este un instrument plurilateral, iar obiectivul său este de a deschide în mod reciproc piețele de achiziții publice între părțile la acord. Acordul se aplică în cazul oricărui contract de achiziții cu o valoare mai mare sau egală cu sumele stabilite în acord (denumite în continuare „praguri”) și exprimate în drepturi speciale de tragere.
- (2) Unul dintre obiectivele Directivei 2014/24/UE este de a permite autorităților contractante care aplică directiva menționată anterior să respecte, în același timp, obligațiile prevăzute în acord. Pentru a se asigura că pragurile stabilite la articolul 4 literele (a)-(c) din Directiva 2014/24/UE corespund pragurilor stabilite în acord, este necesar să se revizuiască pragul stabilit în directiva respectivă. În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE, pragurile stabilite la articolul 13 din directiva respectivă trebuie să fie aliniate cu pragurile stabilite la articolul 4 literele (a) și (c) din directiva în cauză.
- (3) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE prevede ca, la fiecare doi ani, Comisia să revizuiască pragurile cu efect de la 1 ianuarie. Prin urmare, pragurile pentru anii 2022-2023 trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2022.
- (4) Prin urmare, Directiva 2014/24/UE trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Directiva 2014/24/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) la litera (a), „5 350 000 EUR” se înlocuiește cu „5 382 000 EUR”;
- (b) la litera (b), „139 000 EUR” se înlocuiește cu „140 000 EUR”;
- (c) la litera (c), „214 000 EUR” se înlocuiește cu „215 000 EUR”.

2. La articolul 13, primul paragraf se modifică după cum urmează:

- (a) la litera (a), „5 350 000 EUR” se înlocuiește cu „5 382 000 EUR”;
- (b) la litera (b), „214 000 EUR” se înlocuiește cu „215 000 EUR”.

⁽¹⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 65.⁽²⁾ Decizia 2014/115/UE a Consiliului din 2 decembrie 2013 privind încheierea Protocolului de modificare a Acordului privind achizițiile publice (JO L 68, 7.3.2014, p. 1).⁽³⁾ JO L 68, 7.3.2014, p. 2.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1953 AL COMISIEI**din 10 noiembrie 2021****de modificare a Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile de aplicare pentru contractele de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii și pentru concursurile de proiecte****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE ⁽¹⁾, în special articolul 17 alineatul (4) al doilea paragraf,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2014/115/UE ⁽²⁾, Consiliul a aprobat Protocolul de modificare a acordului privind achizițiile publice ⁽³⁾, încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Acordul modificat privind achizițiile publice (denumit în continuare „acordul”) este un instrument plurilateral, iar obiectivul său este de a deschide în mod reciproc piețele de achiziții publice între părțile la acord. Acordul se aplică în cazul oricărui contract de achiziții cu o valoare mai mare sau egală cu sumele stabilite în acord (denumite în continuare „praguri”) și exprimate în drepturi speciale de tragere.
- (2) Unul dintre obiectivele Directivei 2014/25/UE este de a permite entităților contractante care aplică directiva respectivă să respecte, în același timp, obligațiile prevăzute în acord. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, Comisia trebuie să verifice, o dată la doi ani, dacă pragurile pentru contractele de furnizare, servicii și lucrări, precum și pentru concursurile de proiecte prevăzute la articolul 15 literele (a) și (b) din directiva menționată corespund pragurilor stabilite în acord. Având în vedere faptul că valoarea pragurilor calculată în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE este diferită de valoarea pragurilor stabilite la articolul 15 literele (a) și (b) din directiva menționată, este necesar să se revizuiască aceste praguri.
- (3) Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE prevede că, din doi în doi ani, Comisia revizuieste pragurile cu efect de la 1 ianuarie. Prin urmare, pragurile pentru anii 2022-2023 trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2022.
- (4) Prin urmare, Directiva 2014/25/UE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Articolul 15 din Directiva 2014/25/UE se modifică după cum urmează:

1. la litera (a), „428 000 EUR” se înlocuiește cu „431 000 EUR”;
2. la litera (b), „5 350 000 EUR” se înlocuiește cu „5 382 000 EUR”.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 94, 28.3.2014, p. 243.⁽²⁾ Decizia 2014/115/UE a Consiliului din 2 decembrie 2013 privind încheierea Protocolului de modificare a Acordului privind achizițiile publice (JO L 68, 7.3.2014, p. 1).⁽³⁾ JO L 68, 7.3.2014, p. 2.

Se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 noiembrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

DECIZII

DECIZIA (UE) 2021/1954 A CONSILIULUI

din 9 noiembrie 2021

de numire a unui membru, propus de Regatul Belgiei, în Comitetul Economic și Social European

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 302,

având în vedere Decizia (UE) 2019/853 a Consiliului din 21 mai 2019 privind stabilirea componenței Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea guvernului belgian,

după consultarea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 300 alineatul (2) din tratat, Comitetul Economic și Social este format din reprezentanți ai organizațiilor patronale, salariale și ai altor reprezentanți ai societății civile, în special din domeniile socioeconomic, civic, profesional și cultural.
- (2) La 2 octombrie 2020, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2020/1392 ⁽²⁾ de numire a membrilor Comitetului Economic și Social European pentru perioada 21 septembrie 2020-20 septembrie 2025.
- (3) Un loc de membru în Comitetul Economic și Social European a devenit vacant ca urmare a demisiei doamnei Sophie GRENADE.
- (4) Guvernul belgian a propus-o pe doamna Miranda ULENS, *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Fédération Générale du Travail de Belgique* (secretară generală a organizației sindicale ABVV-FGTB), în calitate de membru al Comitetului Economic și Social European pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 20 septembrie 2025,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Doamna Miranda ULENS, *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Fédération Générale du Travail de Belgique* (secretară generală a organizației sindicale ABVV-FGTB), este numită în calitate de membru în Comitetul Economic și Social European pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 20 septembrie 2025.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 9 noiembrie 2021.

Pentru Consiliu

Președintele

A. ŠIRCELJ

⁽¹⁾ JO L 139, 27.5.2019, p. 15.

⁽²⁾ Decizia (UE) 2020/1392 a Consiliului din 2 octombrie 2020 de numire a membrilor Comitetului Economic și Social European pentru perioada 21 septembrie 2020-20 septembrie 2025 și de abrogare și de înlocuire a Deciziei Consiliului adoptate la 18 septembrie 2020 de numire a membrilor Comitetului Economic și Social European pentru perioada 21 septembrie 2020-20 septembrie 2025 (JO L 322, 5.10.2020, p. 1).

DECIZIA (UE) 2021/1955 A CONSILIULUI**din 9 noiembrie 2021****de numire a unui membru, propus de Republica Austria, în Comitetul Regiunilor**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere Decizia (UE) 2019/852 a Consiliului din 21 mai 2019 cu privire la stabilirea componenței Comitetului Regiunilor ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea guvernului austriac,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 300 alineatul (3) din tratat, Comitetul Regiunilor este format din reprezentanți ai colectivităților regionale și locale care sunt fie titularii unui mandat electoral în cadrul unei autorități regionale sau locale, fie răspund din punct de vedere politic în fața unei adunări alese.
- (2) La 10 decembrie 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/2157 ⁽²⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2020-25 ianuarie 2025.
- (3) Un loc de membru în Comitetul Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului în baza căruia a fost propusă numirea domnului Markus LINHART.
- (4) Guvernul austriac l-a propus pe domnul Bernhard BAIER, reprezentant al unei colectivități regionale sau locale care este titularul unui mandat electoral în cadrul unei autorități locale, *Gemeinderat der Stadt Linz* (Consiliul local al orașului Linz), pentru calitatea de membru în Comitetul Regiunilor, pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 25 ianuarie 2025,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Domnul Bernhard BAIER, reprezentant al unei colectivități regionale sau locale care este titularul unui mandat electoral, *Gemeinderat der Stadt Linz* (Consiliul local al orașului Linz), este numit în calitatea de membru în Comitetul Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 25 ianuarie 2025.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 9 noiembrie 2021.

Pentru Consiliu
Președintele
A. ŠIRCELJ

⁽¹⁾ JO L 139, 27.5.2019, p. 13.

⁽²⁾ Decizia (UE) 2019/2157 a Consiliului din 10 decembrie 2019 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2020-25 ianuarie 2025 (JO L 327, 17.12.2019, p. 78).

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) 2019/2144 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele pentru omologarea de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule, în ceea ce privește siguranța generală a acestora și protecția ocupanților vehiculului și a utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, de modificare a Regulamentului (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 78/2009, (CE) nr. 79/2009 și (CE) nr. 661/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 631/2009, (UE) nr. 406/2010, (UE) nr. 672/2010, (UE) nr. 1003/2010, (UE) nr. 1005/2010, (UE) nr. 1008/2010, (UE) nr. 1009/2010, (UE) nr. 19/2011, (UE) nr. 109/2011, (UE) nr. 458/2011, (UE) nr. 65/2012, (UE) nr. 130/2012, (UE) nr. 347/2012, (UE) nr. 351/2012, (UE) nr. 1230/2012 și (UE) 2015/166 ale Comisiei

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 325 din 16 decembrie 2019)

1. La pagina 2, considerentul 3:

în loc de: „(3) (...). Uniunea ar trebui să facă tot posibilul pentru a reduce sau a elimina accidentele și vătămările în transportul rutier. În plus față de măsurile de siguranță pentru protejarea ocupanților autovehiculelor, pentru a proteja utilizatorii drumurilor aflați în afara autovehiculelor este necesară punerea în aplicare a unor măsuri specifice pentru prevenirea deceselor și a vătămărilor utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, cum ar fi cicliștii și pietonii. (...)”,

se citește: „(3) (...). Uniunea ar trebui să facă tot posibilul pentru a reduce sau a elimina accidentele și vătămările în transportul rutier. În plus față de măsurile de siguranță pentru protejarea ocupanților vehiculelor, pentru a proteja utilizatorii drumurilor aflați în afara vehiculelor este necesară punerea în aplicare a unor măsuri specifice pentru prevenirea deceselor și a vătămărilor utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, cum ar fi cicliștii și pietonii. (...)”.

2. La paginile 2 și 3, considerentul 10:

în loc de: „(10) Sistemele avansate de frânare de urgență, sistemele inteligente de asistență pentru controlul vitezei, sistemele de urgență de menținere a benzii de circulație, sistemele de avertizare cu privire la somnolența și lipsa de atenție a conducătorului auto, sistem de avertizare privind starea avansată de distragere a atenției conducătorului auto, precum și sistemul de avertizare la mersul înapoi (...). Progresul tehnologic în ceea ce privește aceste sisteme ar trebui să fie luate în considerare la fiecare evaluare a legislației existente, (...)”,

se citește: „(10) Sistemele avansate de frânare de urgență, sistemele inteligente de asistență pentru controlul vitezei, sistemele de urgență de menținere a benzii de circulație, sistemele de avertizare cu privire la somnolența și lipsa de atenție a conducătorului auto, sistemele de avertizare privind starea avansată de distragere a atenției conducătorului auto, precum și sistemele de avertizare la mersul înapoi (...). Progresul tehnologic în ceea ce privește aceste sisteme ar trebui să fie luat în considerare la fiecare evaluare a legislației existente, (...)”.

3. La pagina 3, considerentul 11:

în loc de: „(11) (...). Aceasta ar trebui să permită dezactivarea sistemului inteligent de asistență atâta timp cât este necesar și reactivarea cu ușurință a acestuia de către conducătorul auto. (...)”,

se citește: „(11) (...). Aceasta ar trebui să permită dezactivarea sistemului inteligent de asistență atât timp cât este necesar și reactivarea cu ușurință a acestuia de către conducătorul auto. (...)”.

4. La pagina 3, considerentul 12:

în loc de: „(12) (...), punându-se astfel în aplicare Regulamentul nr. 16 al Organizației Națiunilor Unite (ONU) care a stabilit dispozițiile tehnice relevante. (...)”,

se citește: „(12) (...), punându-se astfel în aplicare Regulamentul nr. 16 al Organizației Națiunilor Unite (ONU), care a stabilit dispozițiile tehnice relevante. (...)”.

5. La pagina 3, considerentul 14:

în loc de: „(14) (...). În plus, sistemele de avertizare cu privire la somnolența și lipsa de atenție a conducătorului auto sau sistemele de avertizare privind starea avansată de distragere a atenției conducătorului auto nu ar trebui să înregistreze sau să păstreze în continuu niciun alt tip de date decât cele necesare în scopurile pentru care au fost colectate sau prelucrate în sistemul în buclă închisă. (...)”,

se citește: „(14) (...). În plus, sistemele de avertizare cu privire la somnolența și lipsa de atenție a conducătorului auto sau sistemele de avertizare privind starea avansată de distragere a atenției conducătorului auto nu ar trebui să înregistreze sau să păstreze încontinuu niciun alt tip de date decât cele necesare în scopurile pentru care au fost colectate sau prelucrate în sistemul în buclă închisă. (...)”.

6. La pagina 4, considerentul 20:

în loc de: „(20) Ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 79/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾, cerințele tehnice și procedurile de încercare pentru omologarea de tip a vehiculelor care funcționează cu hidrogen, și a componentelor și sistemelor care fac parte din (...)”,

se citește: „(20) Ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 79/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾, cerințele tehnice și procedurile de încercare pentru omologarea de tip a vehiculelor care funcționează cu hidrogen și a componentelor și sistemelor care fac parte din (...)”.

7. La pagina 5, considerentul 22:

în loc de: „(22) Din punct de vedere istoric, normele Uniunii au limitat lungimea totală a combinațiilor de vehicule ceea ce a dus la cabine tipice situate (...)”,

se citește: „(22) Din punct de vedere istoric, normele Uniunii au limitat lungimea totală a combinațiilor de vehicule, ceea ce a dus la cabine tipice situate (...)”.

8. La pagina 7, considerentul 34:

în loc de: „(34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței interne prin introducerea de cerințe tehnice armonizate în ceea ce privește performanțele de siguranță și de mediu ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre (...)”,

se citește: „(34) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței interne prin introducerea de cerințe tehnice armonizate în ceea ce privește performanțele de siguranță și de mediu ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre (...)”.

9. La pagina 7, în nota de subsol ⁽³⁰⁾:

în loc de: „(30) (...) și de modificare a Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (...)”,

se citește: „(30) (...) și de modificare a Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (...)”.

10. La pagina 8, articolul 1 litera (b):

în loc de: „(b) pentru omologarea de tip a autovehiculelor, în raport cu sistemele de monitorizare a presiunii în pneuri, cu privire la siguranța lor, eficiența consumului și emisiile de CO₂; și”,

se citește: „(b) pentru omologarea de tip a vehiculelor, în raport cu sistemele de monitorizare a presiunii în pneuri, cu privire la siguranța lor, eficiența consumului și emisiile de CO₂; și”.

11. La pagina 11, articolul 6 alineatul (3):

în loc de: „(3) Sistemele de avertizare cu privire la somnolența și lipsa de atenție a conducătorului auto și sistemele de avertizare privind starea avansată de distragere a atenției conducătorului auto sunt proiectate astfel încât să nu înregistreze și să nu păstreze în continuu niciun alt tip de date decât (...)”,

se citește: „(3) Sistemele de avertizare cu privire la somnolența și lipsa de atenție a conducătorului auto și sistemele de avertizare privind starea avansată de distragere a atenției conducătorului auto sunt proiectate astfel încât să nu înregistreze și să nu păstreze încontinuu niciun alt tip de date decât (...)”.

12. La pagina 13, articolul 9 alineatul (3):

în loc de: „(3) Vehiculele din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃ trebuie să fie echipate cu sisteme avansate care sunt capabile să detecteze pietonii și bicicliștii situați în imediata apropiere a părții frontale sau laterale a vehiculului (...)”,

se citește: „(3) Vehiculele din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃ trebuie să fie echipate cu sisteme avansate care sunt capabile să detecteze pietonii și bicicliștii situați în imediata apropiere a părții frontale sau laterale a vehiculului (...)”.

13. La pagina 16, articolul 14 alineatul (2):

în loc de: „(2) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an Comisia prezintă (...)”,

se citește: „(2) Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, Comisia prezintă (...)”.

14. La pagina 16, articolul 15 alineatul (1):

în loc de: „(1) (...) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 78/2009, cu Regulamentul (CE) nr. 79/2009, sau cu Regulamentul (CE) nr. 661/2009 și cu măsurile de punere în aplicare a acestora, până la 5 iulie 2020, cu excepția cazului în care (...)”,

se citește: „(1) (...) în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 78/2009, cu Regulamentul (CE) nr. 79/2009 sau cu Regulamentul (CE) nr. 661/2009 și cu măsurile de punere în aplicare a acestora, până la 5 iulie 2022, cu excepția cazului în care (...)”.

15. Anexa I se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA I

Lista regulamentelor ONU menționate la articolul 4 alineatul (2)

Numărul regulamentului ONU	Obiect	Seria amendamentelor publicate în JO	Trimitere la JO	Domeniul de aplicare al regulamentului ONU
1	Farurile pentru autovehicule care emit o lumină de întâlnire asimetrică și/sau o lumină de drum și sunt echipate cu lămpi cu filament din categoriile R2 și/sau HS1	Seria 02 de amendamente	JO L 177, 10.7.2010, p. 1	M, N ^(a)
3	Dispozitive retroreflectorizante pentru autovehicule și remorcile acestora	Seria 02 de amendamente	JO L 323, 6.12.2011, p. 1	M, N, O
4	Dispozitive de iluminare a plăcii de înmatriculare spate a autovehiculelor și a remorcilor acestora	Versiunea originală a regulamentului	JO L 4, 7.1.2012, p. 17	M, N, O
6	Lămpi indicatoare de direcție pentru autovehicule și pentru remorcile acestora	Seria 01 de amendamente	JO L 213, 18.7.2014, p. 1	M, N, O
7	Lămpi de poziție (laterale) față și spate, lămpi de stop și lămpi de gabarit ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora	Seria 02 de amendamente	JO L 285, 30.9.2014, p. 1	M, N, O
8	Faruri pentru autovehicule (H1, H2, H3, HB3, HB4, H7, H8, H9, HIR1, HIR2 și/sau H11)	Seria 05 de amendamente, rectificarea 1 la revizuirea 4	JO L 177, 10.7.2010, p. 71	M, N ^(a)
10	Compatibilitate electromagnetică	Seria 05 de amendamente	JO L 41, 17.2.2017, p. 1	M, N, O
11	Încuietorile ușilor și elemente de susținere a ușilor	Seria 04 de amendamente	JO L 218, 21.8.2019, p. 1	M ₁ , N ₁
12	Protecția conducătorului auto față de sistemul de direcție în cazul unui impact	Seria 04 de amendamente	JO L 89, 27.3.2013, p. 1	M ₁ , N ₁
13	Frânarea vehiculelor și a remorcilor	Seria 11 de amendamente	JO L 42, 18.2.2016, p. 1	M ₂ , M ₃ , N, O ^(b)
13-H	Frânarea autoturismelor	Versiunea originală a regulamentului	JO L 335, 22.12.2015, p. 1	M ₁ , N ₁
14	Ancorajele centurilor de siguranță	Seria 07 de amendamente	JO L 218, 19.8.2015, p. 27	M, N
16	Centuri de siguranță, sisteme de reținere, sisteme de reținere pentru copii și sisteme ISOFIX de reținere pentru copii	Seria 07 de amendamente	JO L 109, 27.4.2018, p. 1	M, N
17	Scaune, ancoraje acestora și tetiere	Seria 08 de amendamente	JO L 230, 31.8.2010, p. 81	M, N
18	Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	Seria 03 de amendamente	JO L 120, 13.5.2010, p. 29	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃
19	Lămpi de ceață față ale autovehiculelor	Seria 04 de amendamente	JO L 250, 22.8.2014, p. 1	M, N
20	Faruri de autovehicule care emit o lumină de întâlnire asimetrică și/sau o lumină de drum și sunt echipate cu lămpi cu bec cu halogen (lămpi H4)	Seria 03 de amendamente	JO L 177, 10.7.2010, p. 170	M, N ^(a)

Numărul regulamentului ONU	Obiect	Seria amendamentelor publicate în JO	Trimitere la JO	Domeniul de aplicare al regulamentului ONU
21	Amenajări interioare	Seria 01 de amendamente	JO L 188, 16.7.2008, p. 32	M ₁
23	Lămpi de mers înapoi și de manevră pentru autovehicule și remorcile acestora	Versiunea originală a regulamentului	JO L 237, 8.8.2014, p. 1	M, N, O
25	Tetiere, încorporate sau neîncorporate în scaunele vehiculelor	Seria 04 de amendamente, rectificarea 2 la revizuirea 1	JO L 215, 14.8.2010, p. 1	M ₁
26	Proeminențe exterioare	Seria 03 de amendamente	JO L 215, 14.8.2010, p. 27	M ₁
28	Dispozitive de avertizare sonoră și semnalizare sonoră	Versiunea originală a regulamentului	JO L 323, 6.12.2011, p. 33	M, N
29	Protecția ocupanților cabinei unui vehicul utilitar	Seria 03 de amendamente	JO L 304, 20.11.2010, p. 21	N
30	Anvelope pentru autovehicule și remorcile acestora (clasa C1)	Seria 02 de amendamente	JO L 307, 23.11.2011, p. 1	M, N, O
31	Faruri etanșe („sealed beam”) pentru autovehicule care emit o lumină de întâlnire asimetrică europeană sau o lumină de drum sau ambele fascicule	Seria 02 de amendamente	JO L 185, 17.7.2010, p. 15	M, N
34	Prevenirea riscurilor de incendiu (rezervoare de combustibil lichid)	Seria 03 de amendamente	JO L 231, 26.8.2016, p. 41	M, N, O
37	Lămpi cu filament destinate utilizării în lămpile omologate ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora	Seria 03 de amendamente	JO L 213, 18.7.2014, p. 36	M, N, O
38	Lămpi de ceață spate pentru autovehicule și pentru remorcile acestora	Versiunea originală a regulamentului	JO L 4, 7.1.2012, p. 20	M, N, O
39	Vitezometru și odometru, inclusiv instalarea acestora	Seria 01 de amendamente	JO L 302, 28.11.2018, p. 106	M, N
43	Materiale pentru geamurile de siguranță și instalarea acestora pe vehicule	Seria 01 de amendamente	JO L 42, 12.2.2014, p. 1	M, N, O
44	Dispozitive de reținere pentru copiii pasageri în autovehicule („sisteme de reținere pentru copii”)	Seria 04 de amendamente	JO L 265, 30.9.2016, p. 1	M, N
45	Dispozitive de curățare a farurilor	Seria 01 de amendamente		M, N
46	Dispozitive de vizibilitate indirectă și instalarea acestora	Seria 04 de amendamente	JO L 237, 8.8.2014, p. 24	M, N
48	Instalarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă pe vehicule	Seria 06 de amendamente	JO L 14, 16.1.2019, p. 42	M, N, O (*)
54	Anvelope pentru vehicule utilitare și pentru remorcile acestora (clasele C2 și C3)	Versiunea originală a regulamentului	JO L 307, 23.11.2011, p. 2	M, N, O
55	Dispozitive mecanice de cuplare a ansamblurilor de vehicule	Seria 01 de amendamente	JO L 153, 15.6.2018, p. 179	M, N, O (*)
58	Dispozitive de protecție antiîmpănare spate (DPAS) și instalarea acestora; Protecția antiîmpănare spate (PAS)	Seria 03 de amendamente	JO L 49, 20.2.2019, p. 1	M, N, O
61	Vehicule utilitare, în ceea ce privește proeminențele lor exterioare situate în partea frontală a panoului posterior al cabinei	Versiunea originală a regulamentului	JO L 164, 30.6.2010, p. 1	N

Numărul regulamentului ONU	Obiect	Seria amendamentelor publicate în JO	Trimitere la JO	Domeniul de aplicare al regulamentului ONU
64	Pneu de rezervă pentru utilizare temporară, pneuri/sistem cu posibilitate de rulare pe jantă (și sistem de monitorizare a presiunii în pneuri)	Seria 02 de amendamente	JO L 310, 26.11.2010, p. 18	M ₁ , N ₁
66	Rezistența suprastructurii vehiculelor de pasageri de capacitate mare	Seria 02 de amendamente	JO L 84, 30.3.2011, p. 1	M ₂ , M ₃
67	Autovehicule care utilizează gaz petrolier lichefiat în sistemul de propulsie	Seria 01 de amendamente	JO L 285, 20.10.2016, p. 1	M, N
73	Dispozitive de protecție laterală ale vehiculelor de marfă	Seria 01 de amendamente	JO L 122, 8.5.2012, p. 1	N ₂ , N ₃ , O ₃ , O ₄
77	Lămpi de staționare pentru autovehicule	Versiunea originală a regulamentului	JO L 4, 7.1.2012, p. 21	M, N
79	Echipamente de direcție	Seria 03 de amendamente	JO L 318, 14.12.2018, p. 1	M, N, O
80	Scaunele vehiculelor de pasageri de capacitate mare	Seria 03 de amendamente	JO L 226, 24.8.2013, p. 20	M ₂ , M ₃
87	Lumini de zi pentru autovehicule	Versiunea originală a regulamentului	JO L 4, 7.1.2012, p. 24	M, N
89	Dispozitive de limitare a vitezei și dispozitive reglabile de limitare a vitezei	Versiunea originală a regulamentului	JO L 4, 7.1.2012, p. 25	M, N ⁽⁴⁾
90	Seturi de garnituri de frână de înlocuire și garnituri de înlocuire pentru tamburi de frână pentru autovehicule și remorcile acestora	Seria 02 de amendamente	JO L 290, 16.11.2018, p. 54	M, N, O
91	Lămpi de poziție laterale pentru autovehicule și pentru remorcile acestora	Versiunea originală a regulamentului	JO L 4, 7.1.2012, p. 27	M, N, O
93	Dispozitive de protecție antiîmpănare față (DAF) și instalarea acestora; protecția antiîmpănare față (PAF)	Versiunea originală a regulamentului	JO L 185, 17.7.2010, p. 56	N ₂ , N ₃
94	Protecția ocupanților în caz de coliziune frontală	Seria 03 de amendamente	JO L 35, 8.2.2018, p. 1	M ₁
95	Protecția ocupanților în caz de coliziune laterală	Seria 03 de amendamente	JO L 183, 10.7.2015, p. 91	M ₁ , N ₁
97	Sistemele de alarmă ale vehiculelor (SAV)	Seria 01 de amendamente	JO L 122, 8.5.2012, p. 19	M ₁ , N ₁ ⁽⁴⁾
98	Faruri pentru autovehicule, prevăzute cu surse luminoase cu descărcare în gaz	Seria 01 de amendamente	JO L 176, 14.6.2014, p. 64	M, N
99	Surse luminoase cu descărcare în gaz destinate utilizării în lămpi cu descărcare în gaz omologate pentru autovehicule	Versiunea originală a regulamentului	JO L 320, 17.12.2018, p. 45	M, N
100	Siguranța din punct de vedere electric	Seria 02 de amendamente	JO L 302, 28.11.2018, p. 114	M, N
102	Dispozitivul de cuplare strânsă (DCS); montarea unui tip omologat de DCS	Versiunea originală a regulamentului	JO L 351, 30.12.2008, p. 44	N ₂ , N ₃ , O ₃ , O ₄
104	Marcaje retroreflectorizante (vehicule grele și lungi)	Versiunea originală a regulamentului	JO L 75, 14.3.2014, p. 29	M ₂ , M ₃ , N, O ₂ , O ₃ , O ₄

Numărul regulamentului ONU	Obiect	Seria amendamentelor publicate în JO	Trimitere la JO	Domeniul de aplicare al regulamentului ONU
105	Vehicule destinate transportului de mărfuri periculoase	Seria 05 de amendamente	JO L 4, 7.1.2012, p. 30	N, O
107	Construcția generală a vehiculelor din categoriile M ₂ și M ₃	Seria 07 de amendamente	JO L 52, 23.2.2018, p. 1	M ₂ , M ₃
108	Anvelope reșapate pentru autoturisme și remorcile acestora	Versiunea originală a regulamentului	JO L 181, 4.7.2006, p. 1	M ₁ , O ₁ , O ₂
109	Anvelope reșapate pentru vehicule utilitare și pentru remorcile acestora	Versiunea originală a regulamentului	JO L 181, 4.7.2006, p. 1	M ₂ , M ₃ , N, O ₃ , O ₄
110	Componente specifice pentru vehiculele care utilizează GNC și GNL	Seria 01 de amendamente	JO L 166, 30.6.2015, p. 1	M, N
112	Faruri pentru autovehicule care emit o lumină de întâlnire asimetrică sau o lumină de drum sau ambele și sunt echipate cu lămpi cu filament și/sau cu module LED	Seria 01 de amendamente	JO L 250, 22.8.2014, p. 67	M, N
114	Sisteme airbag de înlocuire	Versiunea originală a regulamentului	JO L 373, 27.12.2006, p. 272	M ₁ , N ₁
115	Sisteme GPL și GNC recondiționate	Versiunea originală a regulamentului	JO L 323, 7.11.2014, p. 91	M, N
116	Protecția autovehiculelor împotriva utilizării neautorizate	Versiunea originală a regulamentului	JO L 45, 16.2.2012, p. 1	M ₁ , N ₁ (*)
117	Pneuri, în ceea ce privește emisiile sonore la rulare, aderența pe suprafețe umede și rezistența la rulare (clasele C1, C2 și C3)	Seria 02 de amendamente	JO L 218, 12.8.2016, p. 1	M, N, O
118	Rezistența la foc a materialelor din interiorul autobuzelor	Seria 02 de amendamente	JO L 102, 21.4.2015, p. 67	M ₃
119	Lămpi de viraj	Seria 01 de amendamente	JO L 89, 25.3.2014, p. 101	M, N
121	Amplasarea și identificarea comenzilor manuale, a lămpilor martor și a indicatoarelor	Seria 01 de amendamente	JO L 5, 8.1.2016, p. 9	M, N
122	Sisteme de încălzire a vehiculelor	Versiunea originală a regulamentului	JO L 164, 30.6.2010, p. 231	M, N, O
123	Sisteme de faruri adaptive (SFA) pentru autovehicule	Seria 01 de amendamente	JO L 49, 20.2.2019, p. 24	M, N
124	Roți de schimb	Versiunea originală a regulamentului	JO L 375, 27.12.2006, p. 568	M ₁ , N ₁ , O ₁ , O ₂
125	Câmpul vizual frontal	Seria 01 de amendamente	JO L 20, 25.1.2018, p. 16	M ₁
126	Sisteme de compartimentare	Versiunea originală a regulamentului		M ₁
127	Siguranța pietonilor	Seria 02 de amendamente		M ₁ , N ₁
128	Surse de lumină cu diode electroluminiscente (LED)	Versiunea originală a regulamentului	JO L 320, 17.12.2018, p. 63	M, N, O

Numărul regulamentului ONU	Obiect	Seria amendamentelor publicate în JO	Trimitere la JO	Domeniul de aplicare al regulamentului ONU
129	Sisteme îmbunătățite de reținere pentru copii	Versiunea originală a regulamentului	JO L 97, 29.3.2014, p. 21	M, N
130	Sisteme de avertizare la trecerea involuntară peste liniile de separare a benzilor de circulație	Versiunea originală a regulamentului	JO L 178, 18.6.2014, p. 29	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ ^(f)
131	Sisteme avansate pentru frânarea de urgență	Seria 01 de amendamente	JO L 214, 19.7.2014, p. 47	M ₂ , M ₃ , N ₂ , N ₃ ^(f)
134	Siguranța utilizării hidrogenului	Versiunea originală a regulamentului	JO L 129, 17.5.2019, p. 43	M, N
135	Coliziunea laterală cu un stâlp	Seria 01 de amendamente		M ₁ , N ₁
137	Coliziune frontală pe întreaga lățime	Seria 01 de amendamente		M ₁
139	Sisteme de asistență la frânare	Versiunea originală a regulamentului	JO L 269, 26.10.2018, p. 1	M ₁ , N ₁
140	Sisteme de control electronic al stabilității	Versiunea originală a regulamentului	JO L 269, 26.10.2018, p. 17	M ₁ , N ₁
141	Sisteme de monitorizare a presiunii în pneuri	Versiunea originală a regulamentului	JO L 269, 26.10.2018, p. 36	M ₁ , N ₁ ^(e)
142	Instalarea pneurilor	Versiunea originală a regulamentului		M ₁
145	Ancoraje pentru sisteme de reținere pentru copii	Versiunea originală a regulamentului		M ₁

Note la tabel

Seriile de amendamente indicate în tabel reflectă versiunea care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și nu aduc atingere seriei de amendamente care trebuie să fie respectate pe baza dispozițiilor tranzitorii prevăzute în acestea.

Conformitatea cu seria de amendamente adoptate după seriile speciale de amendamente indicate în tabel este acceptată ca alternativă.

Datele specificate în seriile relevante de amendamente la regulamentele ONU enumerate în tabel, cu privire la obligațiile părților contractante la «Acordul revizuit din 1958», privind prima înmatriculare, darea în exploatare, punerea la dispoziție pe piață, vânzarea, recunoașterea omologării de tip și orice dispoziții similare, se aplică în mod obligatoriu în sensul articolelor 48 și 50 din Regulamentul (UE) 2018/858, cu excepția cazului în care în anexa II la prezentul regulament sunt specificate date alternative, în acest caz utilizându-se datele alternative respective.

În anumite cazuri, un regulament ONU enumerat în tabel prevede în dispozițiile sale tranzitorii că, începând de la o anumită dată, părțile contractante la «Acordul revizuit din 1958» care aplică o anumită serie de amendamente la regulamentul ONU respectiv nu sunt obligate să accepte sau pot refuza să accepte, pentru omologarea de tip națională sau regională, un tip omologat în conformitate cu o serie precedentă de amendamente, sau conține o formulare cu o intenție și un sens similar. Acest lucru se interpretează ca o dispoziție cu caracter obligatoriu pentru autoritățile naționale în ceea ce privește considerarea certificatelor de conformitate ca nemaifiind valabile în sensul articolului 48 din Regulamentul (UE) 2018/858, cu excepția cazului în care în anexa II la prezentul regulament sunt specificate date alternative, în acest caz utilizându-se datele alternative respective.

^(a) Regulamentele ONU nr. 1, 8 și 20 nu sunt aplicabile în cazul omologării UE de tip a vehiculelor.

^(b) Echiparea obligatorie cu o funcție de control al stabilității este necesară în conformitate cu regulamentele ONU. Totuși, aceasta este obligatorie și pentru vehiculele din categoria N₁.

^(c) În cazul în care producătorul vehiculului declară că un vehicul este adecvat pentru remorcarea de încărcături [punctul 2.11.5 din fișa de informații prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/858] și orice componentă a unui dispozitiv adecvat de cuplare mecanică, fie că este montată sau nu pe tipul de autovehicul respectiv, ar putea obstrucționa (parțial) orice componentă de iluminat și/sau spațiul de montare și fixare a plăcii de înmatriculare spate, se aplică următoarele dispoziții:

^(d) Sunt vizate doar dispozitivele de limitare a vitezei (SLD) și instalarea obligatorie a SLD pe vehicule din categoriile M₂, M₃, N₂ și N₃.

^(e) Dispozitivele de protecție împotriva utilizării neautorizate se instalează pe vehiculele din categoriile M₁ și N₁, iar sistemele de imobilizare se instalează pe vehicule din categoria M₁.

^(f) A se vedea nota explicativă 4 la tabelul din anexa II.

^(g) Pentru vehiculele din categoriile M₁ cu o masă maximă ≤ 3 500 kg și N₁, care nu sunt echipate cu roți jumelate pe o axă.

- în instrucțiunile pentru utilizatorul autovehiculului (de exemplu, manualul proprietarului, manualul de utilizare a vehiculului) se specifică în mod clar faptul că instalarea unui dispozitiv de cuplare mecanică care nu poate fi ușor îndepărtat sau repoziționat nu este permisă;
 - în instrucțiuni se specifică, de asemenea, în mod clar faptul că, atunci când este prevăzut, dispozitivul de cuplare mecanică trebuie întotdeauna să fie îndepărtat sau repoziționat atunci când nu este utilizat; precum și
 - în cazul unei omologări de tip a unui sistem de vehicul în conformitate cu Regulamentul ONU nr. 55, trebuie să se garanteze că dispozițiile cu privire la îndepărtarea, repoziționarea și/sau amplasarea alternativă sunt pe deplin respectate în ceea ce privește instalația de iluminat și spațiului destinat montării și fixării plăcii de înmatriculare spate.”
16. În anexa II, tabelul „Lista cerințelor prevăzute la articolul 4 alineatul (5) și la articolul 5 alineatul (3), precum și datele prevăzute la articolul 16”, capul de tabel:

în loc de:	„Obiect	Acte de reglementare	Dispoziții tehnice specifice suplimentare	M1	M2	M3	N1	N2	N3	O1	O2	O3	O4	S T U	Com- ponent”,
se citește:	„Obiect	Acte de reglementare	Dispoziții tehnice specifice suplimentare	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	S T U	Com- ponent”.

17. La pagina 25, în anexa II, coloana „Dispoziții tehnice specifice suplimentare” rândul „A20 Impact frontal decalat”:

în loc de: „Se aplică categoriilor de vehicule M1, cu o masă maximă ≤ 3 500 kg, și N1, cu o masă maximă (...)”,

se citește: „Se aplică categoriilor de vehicule M₁, cu o masă maximă ≤ 3 500 kg, și N₁, cu o masă maximă (...)”.

18. La pagina 25, în anexa II, coloana „Dispoziții tehnice specifice suplimentare” rândul „A25 Impactul lateral”:

în loc de: „Se aplică tuturor vehiculelor din categoriile M1 și N1, inclusiv celor cu punctul R al scaunului în poziția cea mai joasă > 700 mm de la nivelul solului Pentru vehiculele (...)”,

se citește: „Se aplică tuturor vehiculelor din categoriile M₁ și N₁, inclusiv celor cu punctul R al scaunului în poziția cea mai joasă > 700 mm de la nivelul solului. Pentru vehiculele (...)”.

19. La pagina 26, în anexa II, coloana „Dispoziții tehnice specifice suplimentare” rândul „A27 Impact din spate”:

în loc de: „Se aplică categoriilor de vehicule M1, cu o masă maximă ≤ 3 500 kg și N1. Este asigurată (...)”,

se citește: „Se aplică categoriilor de vehicule M₁ cu o masă maximă ≤ 3 500 kg și N₁. Este asigurată (...)”.

20. La pagina 26, în anexa II, coloana „Dispoziții tehnice specifice suplimentare” rândul „B2 Zona extinsă de impact a capului”:

în loc de: „Zonele de încercare a capului-manechin de copil și de adult sunt delimitate de „o distanță de înfășurare în jurul adultului” de 2 500 mm sau de „linia de referință din spate a parbrizului” oricare dintre acestea este situată mai în față. (...)”,

se citește: „Zonele de încercare a capului-manechin de copil și de adult sunt delimitate de „o distanță de înfășurare în jurul adultului” de 2 500 mm sau de „linia de referință din spate a parbrizului”, luându-se în considerare oricare dintre acestea care este situată mai în față. (...)”.

"

Rectificare la Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 150 din 7 iunie 2019)

1. La pagina 18, articolul 6 noul alineat (1a) primul paragraf:

în loc de: „(1a) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, numai instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt în același timp G-SII sau care fac parte dintr-o G-SII și care nu au filiale respectă cerința prevăzută la articolul 92a pe bază individuală.”

se citește: „(1a) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, numai instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt în același timp entități G-SII și care nu au filiale respectă cerințele prevăzute la articolul 92a pe bază individuală.”

2. La pagina 20, articolul 11 noul alineat (3a) primul paragraf:

în loc de: „(3a) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, numai instituțiile-mamă identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII, fac parte dintr-o G-SII sau dintr-o G-SII din afara UE respectă articolul 92a din prezentul regulament pe bază consolidată, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18 din prezentul regulament.”

se citește: „(3a) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, numai instituțiile-mamă identificate drept entități de rezoluție care sunt entități G-SII respectă articolul 92a din prezentul regulament pe bază consolidată, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18 din prezentul regulament.”

3. La pagina 21, noul articol 12a paragrafele al doilea și al treilea:

în loc de: „În cazul în care quantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mic decât suma quantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entitățile de rezoluție care aparțin respectivei G-SII, autoritățile de rezoluție acționează în conformitate cu articolul 45d alineatul (3) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

În cazul în care quantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mare decât suma quantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entitățile de rezoluție care aparțin respectivei G-SII, autoritățile de rezoluție pot acționa în conformitate cu articolul 45d alineatul (3) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.”

se citește: „În cazul în care quantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mic decât suma quantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entitățile de rezoluție care aparțin respectivei G-SII, autoritățile de rezoluție acționează în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

În cazul în care quantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mare decât suma quantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entitățile de rezoluție care aparțin respectivei G-SII, autoritățile de rezoluție pot acționa în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.”

4. La pagina 21, articolul 13 înlocuit alineatul (2):

în loc de: „(2) Instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII sau care fac parte dintr-o G-SII respectă articolul 437a și articolul 447 litera (h) pe baza situației consolidate a grupului lor de rezoluție.”

se citește: „(2) Instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt entități G-SII respectă articolul 437a și articolul 447 litera (h) pe baza situației consolidate a grupului lor de rezoluție.”

5. La pagina 23, articolul 22 înlocuit:

în loc de: „Articolul 22

Subconsolidarea în cazul entităților din țări terțe

(1) Instituțiile filiale aplică cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate în cazul în care respectivele instituții au drept filială într-o țară terță o instituție sau o instituție financiară sau dețin o participație într-o astfel de întreprindere.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile filiale pot alege să nu aplice cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate, în cazul în care activele și elementele extrabilanțiere totale ale filialelor și participațiilor lor din țările terțe reprezintă mai puțin de 10 % din cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale instituției filiale.”

se citește: „Articolul 22

Subconsolidarea în cazul entităților din țări terțe

(1) Instituțiile filiale aplică cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate în cazul în care respectivele instituții, sau întreprinderea-mamă a acestora atunci când întreprinderea-mamă este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, au drept filială într-o țară terță o instituție sau o instituție financiară sau dețin o participație într-o astfel de întreprindere.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile filiale pot alege să nu aplice cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate, în cazul în care activele și elementele extrabilanțiere totale ale filialelor și participațiilor din țările terțe reprezintă mai puțin de 10 % din cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale instituției filiale.”

6. La pagina 34, la noul articol 72e alineatul (4) primul paragraf, la definiții:

în loc de:

„ LP_i = cuantumul elementelor de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

β = procentul de instrumente de fonduri proprii și de elemente de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de întreprinderea-mamă;

O_i = cuantumul fondurilor proprii ale filialei i , fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

L_i = cuantumul pasivelor eligibile ale filialei i , fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

r_i = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului său de rezoluție în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament și cu articolul 45d din Directiva 2014/59/UE; și”,

se citește:

- „LP_i = cuantumul instrumentelor de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;
- β = procentul de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de întreprinderea-mamă, calculate astfel:
- $$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{cuantumul tuturor instrumentelor de fonduri proprii și instrumentelor de pasive eligibile emise de filiala i}};$$
- O_i = cuantumul fondurilor proprii ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;
- L_i = cuantumul pasivelor eligibile ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;
- r_i = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului său de rezoluție în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament și cu articolul 45c alineatul (3) primul paragraf litera (a) din Directiva 2014/59/UE; și”.

7. La pagina 37, articolul 1 punctul 35:

în loc de: „35. La articolul 76, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

- «(1) În sensul articolului 42 litera (a), articolului 45 litera (a), articolului 57 litera (a), articolului 59 litera (a), articolului 67 litera (a), articolului 69 litera (a) și articolului 72h litera (a), instituțiile pot reduce cuantumul unei poziții lungi pe un instrument de capital cu acea parte dintr-un indice care este alcătuită din aceeași expunere- suport care este acoperită, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- [...]
- (2) În cazul în care autoritatea competentă a acordat aprobarea prealabilă, o instituție poate folosi o estimare prudentă a expunerii-suport a instituției față de instrumentele incluse în indici ca alternativă la calcularea expunerii unei instituții față de elementele menționate la una sau mai multe dintre următoarele litere:
- [...]»

se citește: „35. La articolul 76, titlul și alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

«Articolul 76

Deținerile de instrumente de capital și de pasive bazate pe indici

- (1) În sensul articolului 42 litera (a), articolului 45 litera (a), articolului 57 litera (a), articolului 59 litera (a), articolului 67 litera (a), articolului 69 litera (a), articolului 72f litera (a) și articolului 72h litera (a), instituțiile pot reduce cuantumul unei poziții lungi pe un instrument de capital sau un pasiv cu acea parte dintr-un indice care este alcătuită din aceeași expunere- suport care este acoperită, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- [...]
- (2) În cazul în care autoritatea competentă a acordat aprobarea prealabilă, o instituție poate folosi o estimare prudentă a expunerii-suport a instituției față de instrumentele de capital sau față de pasivele incluse în indici ca alternativă la calcularea expunerii unei instituții față de elementele menționate la una sau mai multe dintre următoarele litere:
- [...]»

8. La pagina 38, articolul 78 înlocuit alineatul (1) al doilea paragraf a patra teză:

în loc de: „În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, acest cuantum prestabilit nu depășește 3 % din emisiunea relevantă și nu depășește 10 % din cuantumul cu care fondurile proprii de nivel 1 de bază depășesc suma cerințelor de capital pentru fondurile proprii de nivel 1 de bază prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE cu o marjă pe care autoritatea competentă o consideră necesară.”

se citește: „În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, acest cuantum prestabilit nu depășește 3 % din emisiunea relevantă și nu depășește 10 % din cuantumul cu care fondurile proprii de nivel 1 de bază depășesc suma cerințelor de capital pentru fondurile proprii de nivel 1 de bază prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE și o marjă pe care autoritatea competentă o consideră necesară.”

9. La pagina 42, articolul 82 înlocuit:

în loc de: „Articolul 82

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fonduri proprii de nivel 1 eligibile, fonduri proprii de nivel 2 eligibile și fonduri proprii eligibile

Fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fondurile proprii de nivel 1 eligibile, fondurile proprii de nivel 2 eligibile și fondurile proprii eligibile cuprind interesele minoritare, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentele de fonduri proprii de nivel 2, după caz, plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune aferente unei filiale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

[...]

- (c) respectivele instrumente sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2.”;

se citește: „Articolul 82

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fonduri proprii de nivel 1 eligibile, fonduri proprii de nivel 2 eligibile și fonduri proprii eligibile

Fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fondurile proprii de nivel 1 eligibile, fondurile proprii de nivel 2 eligibile și fondurile proprii eligibile cuprind interesele minoritare, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 sau de nivel 2 suplimentar, după caz, plus conturile de prime de emisiune aferente unei filiale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

[...]

- (c) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elementele de fonduri proprii de nivel 1 și de nivel 2 suplimentar menționate în partea introductivă a prezentului paragraf sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2.”;

10. La pagina 43, noul articol 92a alineatul (1) teza introductivă:

în loc de: „(1) Sub rezerva articolelor 93 și 94 și a excepțiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII sau fac parte dintr-o G-SII îndeplinesc în orice moment următoarele cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile.”;

se citește: „(1) Sub rezerva articolelor 93 și 94 și a excepțiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt entități G-SII îndeplinesc în orice moment următoarele cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile.”.

11. La pagina 44, noul articol 92a alineatul (3):

în loc de: „(3) În cazul în care valoarea agregată care rezultă din aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol pentru fiecare entitate de rezoluție din cadrul aceleiași G-SII depășește cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile calculată în conformitate cu articolul 12a din prezentul regulament, autoritatea de rezoluție a instituției-mamă din UE poate, după consultarea celorlalte autorități de rezoluție relevante, să acționeze în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) sau cu articolul 45h alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.”

se citește: „(3) În cazul în care valoarea agregată care rezultă din aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol pentru fiecare entitate de rezoluție din cadrul aceleiași G-SII depășește cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile calculată în conformitate cu articolul 12a din prezentul regulament, autoritatea de rezoluție a instituției-mamă din UE poate, după consultarea celorlalte autorități de rezoluție relevante, să acționeze în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) sau cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.”

12. La pagina 68, la noul articol 279a alineatul (1) litera (a), la definiții:

în loc de:

„T = data expirării opțiunii; pentru opțiuni care pot fi exercitate numai la o dată viitoare, data expirării este egală cu data respectivă; pentru opțiuni care pot fi exercitate la multiple date viitoare, data expirării este egală cu ultima dintre datele respective; data expirării se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă; și”,

se citește:

„T = perioada cuprinsă între data expirării opțiunii (T_{exp}) și data raportării; pentru opțiuni care pot fi exercitate numai la o dată viitoare, T_{exp} este egală cu data respectivă; pentru opțiuni care pot fi exercitate la multiple date viitoare, T_{exp} este egală cu ultima dintre datele respective; T se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă; și”.

13. La pagina 70, la noul articol 279b alineatul (1) litera (a), formula:

în loc de: „factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere = $\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$ ”

unde:

R = rata de actualizare impusă de autoritățile de supraveghere; R = 5 %;

S = perioada de timp dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă; și

E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă.”

se citește:

$$\text{factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere} = \max \left\{ \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{un exercițiu financiar} \right\}$$

unde:

R = rata de actualizare impusă de autoritățile de supraveghere; R = 5 %;

S = perioada de timp dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante;

E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante; și un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevante.”

14. La pagina 72, la noul articol 279c alineatul (1) litera (a), formula:

în loc de: „MF = $\sqrt{\text{MF}\{\min\{\text{max}\{M, 10/\text{un exercițiu financiar}\}, 1\}}$ ”

se citește: „MF = $\sqrt{\min\{\text{max}\{M, 10/\text{un exercițiu financiar}\}, 1\}}$ ”

15. La pagina 73, la noul articol 280a alineatul (3), formula:

în loc de: „EffNot_j^{IR} = $\sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$ ”

se citește: „EffNot_j^{IR} = $\sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$ ”

16. La pagina 75, la noul articol 280c alineatul (3), formula:

în loc de: „AddOn_j^{Credit} = $\epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k)\right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$ ”

se citește: „AddOn_j^{Credit} = $\epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k)\right)^2 + \sum_k (1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$ ”

17. La pagina 77, la noul articol 280d alineatul (3), formula:

în loc de: „AddOn_j^{Titluri de capital} = $\epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k)\right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{\text{Titluri de capital}})^2 \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$ ”

se citește:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Titluri de capital}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Titluri de capital}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$$

18. La pagina 77, la noul articol 280d alineatul (4), formula:

$$\text{în loc de: } \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{SK}_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}},$$

$$\text{se citește: } \text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}},$$

19. La pagina 78, noul articol 280e alineatul (1), formula

$$\text{în loc de: } \text{AddOn}^{\text{Marfă}} = \sum_i \text{AddOn}_i^{\text{Marfă}}$$

$$\text{se citește: } \text{AddOn}^{\text{Marfă}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Marfă}}$$

20. La pagina 78, la noul articol 280e alineatul (4), formula:

$$\text{în loc de: } \text{AddOn}_j^{\text{Marfă}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Marfă}} \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Tip}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Marfă}})^2) \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Tip}_k^j)^2}$$

$$\text{se citește: } \text{AddOn}_j^{\text{Marfă}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Marfă}} \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Tip}_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Marfă}})^2) \cdot \sum_k (\text{AddOn}(\text{Tip}_k^j))^2}$$

21. La pagina 78, la noul articol 280e alineatul (5), la definiții:

în loc de:

$$\text{SF}_k^{\text{Marfă}} = \text{factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil tipului de marfă de referință k; în cazul în care tipul de marfă de referință k corespunde unor tranzacții atribuite setului de acoperire a riscului menționat la articolul 277a alineatul (1) litera (e) punctul (i), cu excepția tranzacțiilor privind energia electrică, SF}_k^{\text{Marfă}} = 18 \%, \text{ pentru tranzacțiile privind energia electrică, SF}_k^{\text{Marfă}} = 40 \%; \text{ și},$$

se citește:

$$\text{SF}_k^{\text{Marfă}} = \text{factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil tipului de marfă de referință k; în cazul în care tipul de marfă de referință k corespunde unor tranzacții atribuite setului de acoperire a riscului menționat la articolul 277a alineatul (1) litera (e), cu excepția tranzacțiilor privind energia electrică, SF}_k^{\text{Marfă}} = 18 \%, \text{ pentru tranzacțiile privind energia electrică, SF}_k^{\text{Marfă}} = 40 \%; \text{ și},$$

22. La pagina 89, noul articol 325a alineatul (2) litera (c):

în loc de: „(c) toate pozițiile sunt evaluate la valorile lor de piață de la data respectivă, cu excepția pozițiilor menționate la litera (b). În cazul în care valoarea de piață a unei poziții nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă pentru poziția respectivă de la data vizată. În cazul în care valoarea justă și valoarea de piață a unei poziții nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă;”,

se citește: „(c) toate pozițiile sunt evaluate la valorile lor de piață de la data respectivă, cu excepția pozițiilor menționate la litera (b); în cazul în care valoarea de piață a unei poziții din portofoliul de tranzacționare nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă pentru poziția din portofoliul de tranzacționare de la data vizată; în cazul în care valoarea justă și valoarea de piață a unei poziții din portofoliul de tranzacționare nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă;”.

23. La pagina 93, la noul articol 325f alineatul (8), la definiții:

în loc de: „ $S_b = \sum_k WS_k$ pentru toți factorii de risc din banda b și $S_c = \sum_k WS_k$ pentru toți factorii de risc din banda c; în cazul în care valorile respective pentru S_b și S_c conduc la un număr negativ al sumei globale dintre $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b \gamma_{bc} S_b S_c$, instituția calculează cerințele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega utilizând o metodă alternativă în care”,

se citește: „ $S_b = \sum_k WS_k$ pentru toți factorii de risc din banda b și $S_c = \sum_k WS_k$ pentru toți factorii de risc din banda c; în cazul în care valorile respective pentru S_b și S_c conduc la un număr negativ al sumei globale dintre $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ instituția calculează cerințele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega utilizând o metodă alternativă în care”.

24. La pagina 100, la noul articol 325r alineatul (4), la definiții:

în loc de:

„ $V_i(.)$ = valoarea de piață a instrumentului i ca funcție a factorului de risc «k»; și”,

se citește:

„ $V_i(.)$ = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și”.

25. La pagina 100, la noul articol 325r alineatul (5), la definiții:

în loc de:

„ $V_i(.)$ = valoarea de piață a instrumentului «i» ca funcție a factorului de risc «k»; și”,

se citește:

„ $V_i(.)$ = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și”.

26. La pagina 101, noul articol 325s alineatul (1), formula:

în loc de:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 + \text{vol}_k, x, y) - V_i(\text{vol}_k, x, y)}{0,01},$$

se citește:

$$S_k = \frac{V_i(0,01 + \text{vol}_k, x, y) - V_i(\text{vol}_k, x, y)}{0,01}$$

27. La pagina 104, la noul articol 325w alineatul (1), la definiții:

în loc de:

$V_{\text{noțională}}$	=	valoarea noțională a instrumentului;
$P\&L_{\text{lung}}$	=	termen care permite ajustarea în funcție de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituție, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea lungă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile cu semn negativ; și
$Ajustare_{\text{lung}}$	=	cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce pierderea suferită de instituție din cauza structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului suport; majorările sunt introduse în formula termenului $Ajustare_{\text{lung}}$ cu semn pozitiv, iar reducerile cu semn negativ.”

se citește:

$V_{\text{noțională}}$	=	valoarea noțională a instrumentului din care rezultă expunerea;
$P\&L_{\text{lung}}$	=	termen care permite ajustarea în funcție de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituție, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea lungă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile sunt introduse în formulă cu semn negativ; și
$Ajustare_{\text{lung}}$	=	în cazul în care instrumentul din care rezultă expunerea este un instrument derivat, cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce pierderea suferită de instituție din cauza structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului suport; majorările sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar reducerile sunt introduse în formulă cu semn negativ.”

28. La pagina 104, la noul articol 325w alineatul (2), la definiții:

în loc de:

$V_{\text{noțională}}$	=	valoarea noțională a instrumentului care este introdusă în formulă cu semn negativ;
------------------------	---	---

[...]

$Ajustare_{\text{scurt}}$	=	cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce câștigul obținut de instituție datorită structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; reducerile sunt introduse în formula termenului $Ajustare_{\text{scurt}}$ cu semn pozitiv, iar majorările cu semn negativ.”
---------------------------	---	---

se citește:

„ $V_{\text{noțională}}$ = valoarea noțională a instrumentului din care rezultă expunerea, care este introdusă în formulă cu semn negativ;

[...]

$A_{\text{justare}_{\text{scurt}}}$ = în cazul în care instrumentul din care rezultă expunerea este un instrument derivat, cantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce câștigul obținut de instituție datorită structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; reducerile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar majorările sunt introduse în formulă cu semn negativ.”

29. La pagina 104, noul articol 325w alineatul (4):

în loc de: „(4) În scopul efectuării calculelor prevăzute la alineatele (1) și (2), valorile noționale se stabilesc după cum urmează:

- (a) în cazul titlurilor de datorie, valoarea noțională este valoarea nominală a titlului de datorie;
- (b) în cazul instrumentelor financiare derivate având ca instrumente-suport titluri de datorie, valoarea noțională este valoarea noțională a instrumentului derivat.”

se citește: „(4) În scopul efectuării calculelor prevăzute la alineatele (1) și (2), valorile noționale se stabilesc după cum urmează:

- (a) în cazul unei obligațiuni, valoarea noțională este valoarea nominală a obligațiunii;
- (b) în cazul unei opțiuni put vândute pe o obligațiune, valoarea noțională este valoarea noțională a opțiunii; în cazul unei opțiuni call cumpărate pe o obligațiune, valoarea noțională este 0.”

30. La pagina 104, noul articol 325w alineatul (5):

în loc de: „(5) În cazul expunerilor la titluri de capital, instituțiile nu calculează cantumurile brute ale JTD utilizând formulele menționate la alineatele (1) și (2), ci după cum urmează:

$JTD_{\text{scurt}} = \min LGD \cdot V + P \& L_{\text{scurt}} + A_{\text{justarescurt}}; 0$

unde:

JTD_{lung} = cantumurile brute ale JTD pentru expunere lungă;

JTD_{scurt} = cantumurile brute ale JTD pentru expunere scurtă; și

V = valoarea justă a titlului de capital sau, în cazul instrumentelor financiare derivate care au titluri de capital drept instrumente-suport, valoarea justă a titlului de capital care reprezintă instrumentul-suport.”

se citește: „(5) În cazul expunerilor la titluri de capital, instituțiile nu calculează cantumurile brute ale JTD după cum urmează:

$JTD_{\text{lung}} = \max LGD \cdot V_{\text{noțională}} + P \& L_{\text{lung}} + A_{\text{justarelung}}; 0$

$JTD_{\text{scurt}} = \min LGD \cdot V_{\text{noțională}} + P \& L_{\text{scurt}} + A_{\text{justarescurt}}; 0$

unde:

JTD_{lung} = cantumurile brute ale JTD pentru expunere lungă;

$V_{\text{noțională}}$ =	valoarea noțională a instrumentului din care rezultă expunerea; valoarea noțională este valoarea justă a titlului de capital pentru instrumente de capital în numerar; pentru formula JTD_{scurt} , valoarea noțională a instrumentului este introdusă în formulă cu semn negativ;
$P\&L_{\text{lung}}$ =	termen care permite ajustarea în funcție de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituție, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea lungă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile sunt introduse în formulă cu semn negativ;
$Ajustare_{\text{lung}}$ =	cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce pierderea suferită de instituție din cauza structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului suport; majorările sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar reducerile sunt introduse în formulă cu semn negativ;
JTD_{scurt} =	cuantumul brut ale JTD pentru expunere scurtă;
$P\&L_{\text{scurt}}$ =	termen care permite ajustarea în funcție de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituție, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea scurtă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile sunt introduse în formulă cu semn negativ; și
$Ajustare_{\text{scurt}}$ =	cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce câștigul obținut de instituție datorită structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; reducerile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar majorările sunt introduse în formulă cu semn negativ."

31. La pagina 105, noul articol 325w alineatul (8) primul paragraf litera (a):

- în loc de:* „(a) modul în care instituțiile trebuie să calculeze cuantumul JTD pentru diferite tipuri de instrumente în conformitate cu prezentul articol;”,
- se citește:* „(a) modul în care instituțiile trebuie să determine componentele $P\&L_{\text{lung}}$, $P\&L_{\text{scurt}}$, $Ajustare_{\text{lung}}$ și $Ajustare_{\text{scurt}}$ atunci când calculează cuantumul JTD pentru diferite tipuri de instrumente în conformitate cu prezentul articol;”

32. La pagina 109, noul articol 325ad alineatul (4), formula

în loc de:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b \max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0 \right\},$$

„

se citește:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0,5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0 \right\},$$

„

33. La pagina 121, noul articol 325ay alineatul (1), teza introductivă:

- în loc de:* „(1) Între sensibilitățile la riscul vega din cadrul aceleiași benzi a clasei de risc general de rată a dobânzii (GIRR), parametrul de corelație r_{kl} se stabilește după cum urmează:”,
- se citește:* „(1) Între sensibilitățile la riscul vega din cadrul aceleiași benzi a clasei de risc general de rată a dobânzii (GIRR), parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:”.

34. La pagina 124, noul articol 325bb alineatul (1) teza introductivă:

în loc de: „(1) Instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) pentru orice dată «t» și orice portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare după cum urmează:”;

se citește: „(1) Instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) pentru orice dată «t» și orice portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare și poziții din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă după cum urmează:”.

35. La pagina 125, noul articol 325bc alineatul (1) litera (c) teza introductivă:

în loc de: „(c) pentru un anumit portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare, instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționată parțială la momentul «t» ES_t în conformitate cu următoarea formulă:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2},$$

se citește: „(c) pentru un anumit portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare și poziții din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă, instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționată parțială la momentul «t» în conformitate cu următoarea formulă:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2},$$

36. La pagina 127, noul articol 325bd alineatul (4) teza introductivă:

în loc de: „(4) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale în conformitate cu articolul 325bc alineatul (1) litera (c), orizontul de lichiditate efectiv «LHefectiv» al unui anumit factor de risc modelabil aferent unei anumite poziții din portofoliul de tranzacționare se calculează după cum urmează:”;

se citește: „(4) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale în conformitate cu articolul 325bc alineatul (1) litera (c), orizontul de lichiditate efectiv al unui anumit factor de risc modelabil aferent unei anumite poziții din portofoliul de tranzacționare sau unei poziții din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă se calculează după cum urmează:”.

37. La pagina 148, articolul 411 înlocuit punctul 4:

în loc de: „4. «broker de depozit» înseamnă o persoană fizică sau o întreprindere care plasează depozite de la terți, inclusiv depozite de retail și depozite corporative, cu excepția depozitelor de la instituții financiare, la instituții de credit, în schimbul unui comision;”;

se citește: „4. «broker de depozit» înseamnă o persoană fizică sau o întreprindere care plasează depozite de la terți, inclusiv depozite de retail și depozite corporative, dar cu excluderea depozitelor de la clienți financiari, la instituții de credit, în schimbul unui comision;”.

38. La pagina 158, noul articol 428k alineatul (3) teza introductivă:

în loc de: „(3) Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %:”;

se citește: „(3) Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %:”.

39. La pagina 159, noul articol 428l teza introductivă:

în loc de: „Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 50 %:”,

se citește: „Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 50 %:”.

40. La pagina 159, noul articol 428l litera (d):

în loc de: „(d) orice altă datorie cu o scadență reziduală de minimum șase luni, dar mai mică de un an, care nu este menționată la articolele 428m, 428n și 428o.”,

se citește: „(d) orice altă datorie și orice alt element sau instrument de capital cu o scadență reziduală de minimum șase luni, dar mai mică de un an, care nu este menționată la articolele 428m, 428n și 428o.”

41. La pagina 169, la noul articol 428al alineatul (3), teza introductivă:

în loc de: „(3) Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %:”,

se citește: „(3) Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %:”.

42. La pagina 169, la noul articol 428am, teza introductivă:

în loc de: „Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 50 %:”,

se citește: „Următoarele datorii și următoarele elemente sau instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 50 %:”.

43. La pagina 169, noul articol 428am litera (b)

în loc de: „(b) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de un an furnizate de:”

se citește: „(b) datoriile și elementele sau instrumentele de capital cu o scadență reziduală mai mică de un an furnizate de:”.

44. La pagina 175, articolul 429 înlocuit alineatul (5) primul paragraf litera (a):

în loc de: „(a) un instrument financiar derivat care este considerat a fi un element extrabilanțier în conformitate cu alineatul (4) litera (d), dar care este tratat ca un instrument financiar derivat în conformitate cu cadrul contabil aplicabil face obiectul tratamentului prevăzut la respectiva literă;”,

se citește: „(a) un element extrabilanțier în conformitate cu alineatul (4) litera (d) care este tratat ca un instrument financiar derivat în conformitate cu cadrul contabil aplicabil face obiectul tratamentului prevăzut la litera (b) din respectivul alineat;”.

45. La pagina 176, noul articol 429a alineatul (1) primul paragraf litera (d):

în loc de: „(d) în cazul în care instituția este o instituție de credit pentru dezvoltare publică, expunerile care decurg din active care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale, administrațiilor regionale, autorităților locale sau entităților din sectorul public în ceea ce privește investițiile în sectorul public și creditele promoționale;”,

se citește: „(d) în cazul în care instituția este o instituție de credit pentru dezvoltare publică, expunerile care decurg din active care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale, administrațiilor regionale, autorităților locale sau entităților din sectorul public în ceea ce privește investițiile în sectorul public, precum și creditele promoționale;”.

46. La pagina 178, noul articol 429a alineatul (2) al treilea paragraf:

în loc de: „În sensul primului paragraf literele (d) și (e) și fără a aduce atingere normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, precum și [...]”,

se citește: „În sensul alineatului (1) literele (d) și (e) și fără a aduce atingere normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, precum și [...]”.

47. La pagina 209, noul articol 461a primul paragraf:

în loc de: „În sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (1), se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica prezentul regulament prin efectuarea de ajustări tehnice la articolele 325e, 325g-325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap-325at, 325av și 325ax și pentru a preciza [...]”,

se citește: „În sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (1), se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica prezentul regulament prin efectuarea de ajustări tehnice la articolele 325e, 325g-325j, 325p, 325q, 325ae, 325ai, 325ak, 325am, 325ap-325at, 325av și 325ax și pentru a preciza [...]”.

48. La pagina 209, articolul 462 înlocuit:

în loc de: „[...]”

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456-460 și la articolul 461a se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 28 iunie 2013.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456-460 și la articolul 461a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

[...]

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 244 alineatul (6), al articolului 245 alineatul (6), al articolelor 456-460 și al articolului 461a intră în vigoare [...]

se citește: „[...]”

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456, 457, 459, 460 și 461a se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 28 iunie 2013.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456, 457, 459, 460 și 461a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

[...]

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 244 alineatul (6), al articolului 245 alineatul (6), al articolelor 456, 457, 459, 460 și 461a intră în vigoare [...]”.

49. La pagina 210, articolul 494 înlocuit alineatul (1) teza introductivă:

în loc de: „(1) Prin derogare de la articolul 92a, de la 27 iunie 2019 și până la 31 decembrie 2021, instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII sau fac parte dintr-o G-SII trebuie să îndeplinească în orice moment următoarele cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile:”

se citește: „(1) Prin derogare de la articolul 92a, de la 27 iunie 2019 și până la 31 decembrie 2021, instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt entități G-SII trebuie să îndeplinească în orice moment următoarele cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile:”.

50. La pagina 211, noul articol 494a alineatul (2) litera (a):

în loc de: „(a) condițiile prevăzute la articolul 63 alineatul (1), cu excepția condiției care prevede că instrumentele sunt emise direct de instituție;”

se citește: „(a) condițiile prevăzute la articolul 63, cu excepția condiției care prevede că instrumentele sunt emise direct de instituție;”.

51. La pagina 211, noul articol 494b alineatul (3):

în loc de: „(3) Prin derogare de la articolul 72a alineatul (1) litera (a), pasivele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept elemente de pasive eligibile în cazul în care îndeplinesc [...]”

se citește: „(3) Prin derogare de la articolul 72a alineatul (1) litera (a), pasivele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept instrumente de pasive eligibile în cazul în care îndeplinesc [...]”.

52. La pagina 213, articolul 500 înlocuit alineatul (1) primul paragraf litera (c):

în loc de: „(c) valoarea cumulată a expunerilor aflate în stare de nerambursare vândute începând cu data primei vânzări de expuneri în cadrul planului menționat la litera (a) a depășit 20 % din valoarea cumulată a tuturor cazurilor de nerambursare observate, existente la data primei vânzări, menționată la literele (a) și (b).”

se citește: „(c) valoarea cumulată a expunerilor aflate în stare de nerambursare vândute începând cu data primei vânzări de expuneri în cadrul planului menționat la litera (a) a depășit 20 % din valoarea rămasă de rambursat a tuturor expunerilor aflate în stare de nerambursare, existente la data primei vânzări, menționată la literele (a) și (b).”

53. La pagina 213, la articolul 501 înlocuit alineatul (1), la definiții:

în loc de:

„E’ = cuantumul total datorat instituției, filialelor sale, întreprinderilor sale mamă și altor filiale ale acestor întreprinderi-mamă, incluzând orice expunere în stare de nerambursare, dar excluzând creanțele sau creanțele potențiale garantate cu bunuri imobile locative de către IMM sau grupul de clienți aflați în legătură ai IMM-ului.”

se citește: „E’ este oricare din următoarele:

- (a) cuantumul total datorat instituției, filialelor sale, întreprinderilor sale mamă și altor filiale ale acestor întreprinderi-mamă, incluzând orice expunere în stare de nerambursare, dar excluzând creanțele sau creanțele potențiale garantate cu bunuri imobile locative de către IMM sau grupul de clienți aflați în legătură ai IMM-ului;
- (b) în cazul în care cuantumul total menționat la litera (a) este egal cu 0, cuantumul creanțelor sau al creanțelor potențiale împotriva IMM-ului sau a grupului de clienți aflați în legătură ai IMM-ului, care sunt garantate cu bunuri imobile locative și care sunt excluse din calculul cuantumului total menționat la litera respectivă.”

54. La pagina 218, articolul 510 noul alineat (8):

în loc de: „(8) Până la 28 iunie 2025, factorii de finanțare stabilă necesară aplicați tranzacțiilor menționate la articolul 428r alineatul (1) litera (g), la articolul 428s alineatul (1) litera (c) și la articolul 428v litera (b) se ridică de la [...]”,

se citește: „(8) Până la 28 iunie 2025, factorii de finanțare stabilă necesară aplicați tranzacțiilor menționate la articolul 428r alineatul (1) litera (g), la articolul 428s alineatul (1) litera (b) și la articolul 428v litera (a) se ridică de la [...]”.

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/955 al Comisiei din 27 mai 2021 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește formularele, modelele, procedurile și modalitățile tehnice necesare pentru publicările și notificările normelor aplicabile comercializării și ale taxelor și comisioanelor, de precizare a informațiilor de comunicat pentru crearea și întreținerea bazei de date centralizate privind comercializarea transfrontalieră a FIA și a OPCVM, precum și de precizare a formularelor, modelelor și procedurilor pentru comunicarea acestor informații

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 211 din 15 iunie 2021)

La pagina 31, articolul 1:

în loc de: „Articolul 1

Publicarea dispozițiilor naționale privind cerințele de comercializare

- (1) Autoritățile competente publică pe site-urile lor web informațiile menționate la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1156, utilizând modelul prevăzut în anexa I la prezentul regulament.
- (2) Autoritățile competente publică informațiile menționate la primul paragraf fie integral pe o singură pagină web dedicată din cadrul site-urilor lor web, fie pe pagini web separate, care furnizează informațiile menționate la prezentul alineat pentru fondurile de investiții alternative (FIA) și, respectiv, pentru organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).
- (3) Autoritățile competente publică rezumatele informațiilor menționate la alineatul (1) în termeni clari, concisi și ușor de înțeles, utilizând modelele prevăzute în anexa II la prezentul regulament. Aceste rezumate se publică pe aceeași pagină web ca și informațiile menționate la alineatul (1), fie în partea de sus, fie în partea de jos a paginii web respective.”

se citește: „Articolul 1

Publicarea dispozițiilor naționale privind cerințele de comercializare

- (1) Autoritățile competente publică pe site-urile lor web informațiile menționate la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1156, utilizând modelul prevăzut în anexa I la prezentul regulament.
- Autoritățile competente publică informațiile menționate la primul paragraf fie integral pe o singură pagină web dedicată din cadrul site-urilor lor web, fie pe pagini web separate, care furnizează informațiile menționate la prezentul alineat pentru fondurile de investiții alternative (FIA) și, respectiv, pentru organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).
- (2) Autoritățile competente publică rezumatele informațiilor menționate la alineatul (1) în termeni clari, concisi și ușor de înțeles, utilizând modelele prevăzute în anexa II la prezentul regulament. Aceste rezumate se publică pe aceeași pagină web ca și informațiile menționate la alineatul (1), fie în partea de sus, fie în partea de jos a paginii web respective.”

La pagina 35, în anexa I, a treia declarație de declinare a responsabilității:

în loc de: „**Declarație de declinare a responsabilității:** lista de mai jos este neexhaustivă și cuprinde legile naționale care ar putea fi aplicabile, iar [denumirea autorității competente] nu poate fi trasă la răspundere pentru eventualele omisiuni din această listă. Supravegherea cerințelor care decurg din aceste legi nu are loc sub supravegherea [denumirea autorității competente]. Înainte de a comercializa sau de a investi într-un [OPCVM/FIA/OPCVM sau FIA], ar trebui să se evalueze aplicabilitatea acestor cerințe, precum și a oricăror alte cerințe juridice. Dacă există incertitudini, participanții la comercializarea OPCVM sau FIA ori investitorii în acestea ar trebui să solicite consiliere independentă cu privire la cerințele aplicabile situației lor individuale.”

se citește:

„**Declarație de declinare a responsabilității:** lista din prezentul model este neexhaustivă și cuprinde legile naționale care ar putea fi aplicabile, iar [denumirea autorității competente] nu poate fi trasă la răspundere pentru eventualele omisiuni din această listă. Supravegherea cerințelor care decurg din aceste legi nu are loc sub supravegherea [denumirea autorității competente]. Înainte de a comercializa sau de a investi într-un [OPCVM/FIA/OPCVM sau FIA], ar trebui să se evalueze aplicabilitatea acestor cerințe, precum și a oricăror alte cerințe juridice. Dacă există incertitudini, participanții la comercializarea OPCVM sau FIA ori investitorii în acestea ar trebui să solicite consiliere independentă cu privire la cerințele aplicabile situației lor individuale.”

Rectificare la Regulamentul (UE) 2021/1372 al Comisiei din 17 august 2021 de modificare a anexei IV la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește interdicția de a hrăni alte animale de fermă nerumegătoare decât cele de blană cu proteine de origine animală

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 295 din 18 august 2021)

La pagina 15, în anexă, la punctul 5 litera (a), în secțiunea A înlocuită din capitolul V din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, la punctul 1 literele (m) și (n):

- în loc de:
- „(m) unități autorizate pentru producția de hrană combinată pentru animale care produc, în conformitate cu capitolul IV, secțiunea G, litera (b), hrană combinată pentru animale care conține proteine animale prelucrate provenite de la porcine destinată păsărilor de crescătorie;
 - (n) unități autorizate pentru producția de hrană combinată pentru animale care produc, în conformitate cu capitolul IV, secțiunea H, litera (b), hrană combinată pentru animale care conține proteine animale prelucrate provenite de la păsări de crescătorie destinată porcinelor;”,
- se citește:
- „(m) unități autorizate pentru producția de hrană combinată pentru animale care produc, în conformitate cu capitolul IV, secțiunea G, litera (d), hrană combinată pentru animale care conține proteine animale prelucrate provenite de la porcine destinată păsărilor de crescătorie;
 - (n) unități autorizate pentru producția de hrană combinată pentru animale care produc, în conformitate cu capitolul IV, secțiunea H, litera (d), hrană combinată pentru animale care conține proteine animale prelucrate provenite de la păsări de crescătorie destinată porcinelor;”.
-

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO